

čtvrtletník / léto 2017

od Stožce po Rožmberk

LIPENSKO

tipy na výlety
novinky
historie
příroda
lidé

KONEČNĚ LÉTO!

Vážení letní čtenáři,

Tak jsme se všichni dočkali. Léto je tady. Čas dovolených, výletů, opalování, dlouhých vlahých večerů. U nás na Lipensku začíná hlavní turistická sezóna. Léto pro ubytovatele, restaurátéry, půjčovny a poskytovatele všech možných služeb znamená čas práce a péče o návštěvníky, kteří si k nám přijíždějí odpočinout. Chtěl bych popřát všem lipenským podnikatelům úspěšnou sezónu a všem návštěvníkům, aby se jim u nás líbilo. Aby ze vztahů místních lidí a turistů k nám přijíždějících za odpočinkem vznikala trvalejší pouta, která budou turisty na Lipensko lákat znovu a znovu.

Na stránkách letního vydání časopisu Lipensko najdete mnoho inspirace jak si lipenské léto užít naplno. Prožijete s námi zajímavé příběhy, poznáte programy a zjistíte termíny. Obeplyjete svět na lodi s podnikatelem z Nové Pece, poplyjete parníkem po Lipně, pojedete na kole 70 kilometrů z kopce, zažijete Lipno Sport Fest, ale také rožmberský kulturní festival Hradů CZ, neobyčejné kulturní a pohádkové léto v Hořicích na Šumavě, sáhnete si na skvostný Závišův kříž ve vyšebrodském klášteře, projedete se nablýskanými autoveterány a projdete se v dřevácích. Nuda vás u nás v létě nečeká, a proto...

...VÍTEJTE A UŽIJTE SI LETNÍ LIPENSKO.

Za celou redakci
a Turistický spolek Lipenska
Jiří Mánek

LAKE ART 2017

ČTĚTE NA STRANĚ 68

*Strakapoud
velký*

OBSAH

1204

NA KOLE 70 KM Z KOPCE,
Z JELENÍCH VRCHŮ
AŽ DO ROŽMBERKA

30

LÉTO NA STEZCE
KORUNAMI
STROMŮ

64

LIPENSKO OPĚT
PŘIVÍTÁ NABLÝSKANÉ
VETERÁNY

72

NA KOLE Z LOUČOVIC
KOLEM VLTAVY PŘES
VYŠŠÍ BROD NA KAPLIČKY

80

UMÍTE
V TOM CHODIT?

LIPENSKO

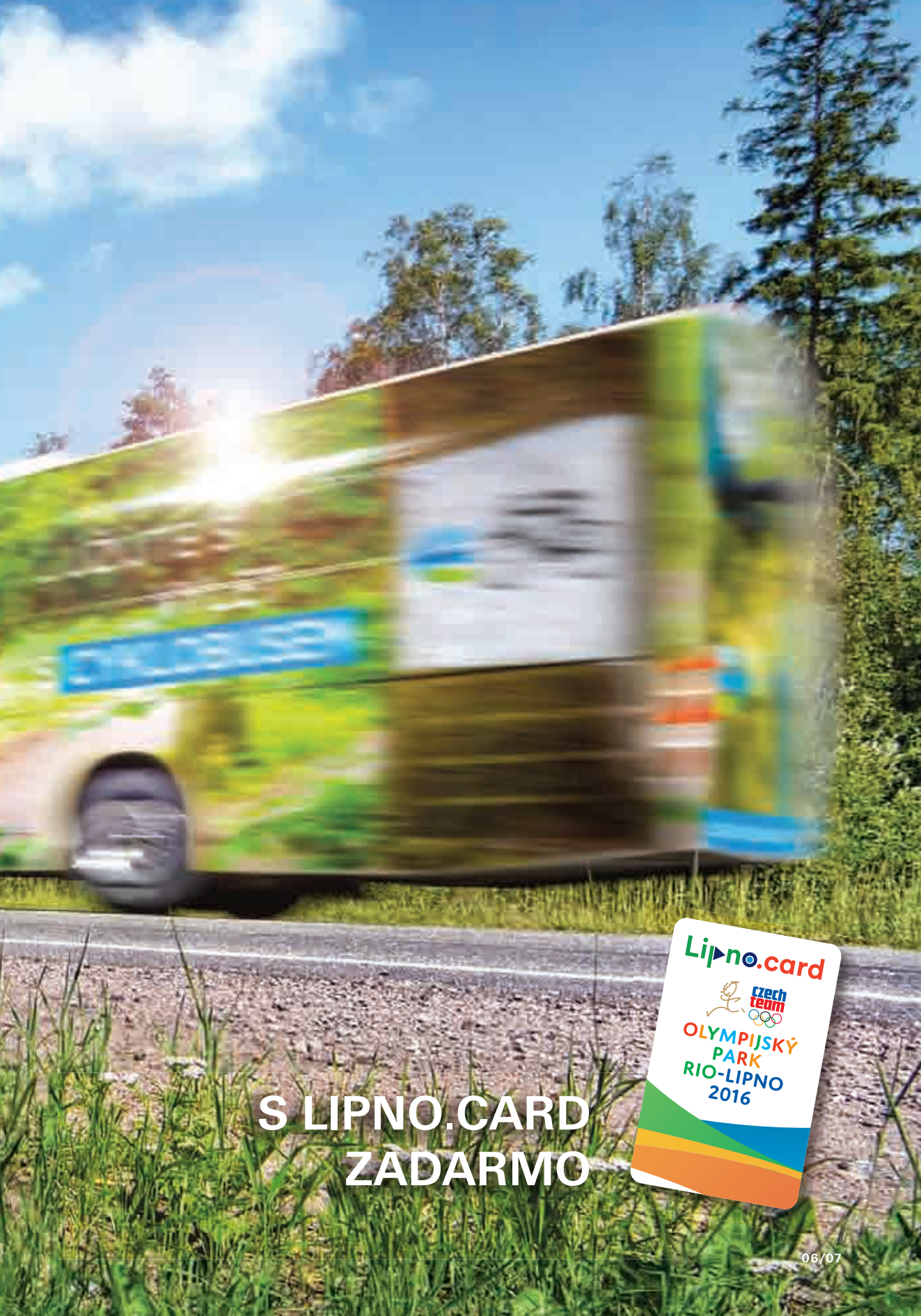
Čtvrtletník, lifestyleový turistický magazín z oblasti Lipenska, od Stožce po Rožmberk / Editor: Jiří Mánek / Šéfredaktor: Pavel Pechoušek / Korektury: Jiří Horák / Redakční rada: Adéla Černá (Černá v Pošumaví), Petr Čmerda (Volary), Hynek Hladík (Prachovice), Kateřina Hudečková (TSL), Jiří Mánek (TSL), Antonín Mrázek (Rožmberk), Petr Studnička (Praha), Jan Straka (Vyšší Brod), Marie Šotolová (Boleticko, z.s.), Tereza Wilzingová (Frymburk) / Design a DTP zpracování: David Plouhar, MONELLO design atelier / Barevné korekce a retuš: Jiří Kořan / Inzerce: Jiří Mánek, tel.: +420 731 530 475, jiri.manek@tslipenska.cz / Objednávky a předplatné: Kateřina Hudečková, tel.: +420 776 699 074, e-mail: katerina.hudeckova@tslipenska.cz / Vydavatel a adresa redakce: Turistický spolek Lipenska, IČ: 05044791, Loučovice 51, 382 76 Loučovice, e-mail pro korespondenci: jiri.manek@tslipenska.cz, www.tslipenska.cz / Tisk: HEAT-TECH s.r.o. / Číslo vychází 25. 6. 2017, léto 2017, ročník 2 / Evidenční číslo: MK ČR E 22644 / ISSN: 2533-4514 / Přetisk a jakékoli šíření povoleno pouze se souhlasem vydavatele.

HIT LETNÍ SEZONY LIPENSKA: DO KOPCE CYKLOBUSEM, Z KOPCE NA KOLE.

TEXT A FOTO JIŘÍ MÁNEK

Cyklobusy a autobusy, které spojují celý region – od Rožmberku až po Novou Pěc. Turistický spolek Lipenska, jehož hlavní úlohou je vytvářet podmínky pro spolupráci celého Lipenského regionu od Stožce po Rožmberk, přichází na léto s novým projektem.

**S LIPNO.CARD
ZADARMO**

Jedna linka pojedje na trase: Rožmberk nad Vltavou – Lipno nad Vltavou – Nová Pec (Jelení Vrchy) a zpět, druhá linka na trase: Horní Planá – Lipno nad Vltavou – Svatý Tomáš – Vyšší Brod. Páteřní linka Vyšší Brod – Nová Pec je plnohodnotný cyklobus s vlekem na 30 kol. Druhá linka do Svatého Tomáše je turistický autobus s rozšířenou možností přepravy 7 ks kol. Autobusy jsou otevřené pro každého, ale ten, kdo přijde s Lipno Card, má 100% slevu na jízděném.

Léto na Lipensku je neodmyslitelně spojené se stále oblíbenější cyklistikou a Lipensko je přímo cyklistickým rájem. Vyznavači všech druhů kol od sil-

ničních, přes horská až po elektrokola okolo Lipenské přehrady nachází stovky kilometrů báječných tras a stezek, které uspokojí nároky každého. Ať již jste rodina s malými dětmi, sportovci v pokročilejším věku nebo nadšení vrcholoví polykači kilometrů v obtížných terénech. Pro vás pro všechny přináší Turistický spolek Lipenska ve spolupráci s celým regionem nový produkt, kterým jsou cyklobusy. Do kopců, na nejvyšší vrcholy celé destinace se můžete i s kolem nechat vyvézt autobusem a pak dolů pohodlně sjet až tam, kam Vám bude líbit. S kolem na Vítkův Hrádek 995 m n.m.) nebo na Jelení Vrchy (865 m n.m.) a dolů pak pohodlně

„Do krpálu na Vítkův hrádek může jezdit na kole jenom trénovaný člověk. Léta jsem se tam chtěl na kole zajet podívat, ale už na to nemám sílu. Ale jestli mě tam nyní budete vozit cyklobusem a navíc s Lipno kartou zadarmo, budu tam jezdit snad každý letní den, abych si to po těch létech pořádně užil,“ říká pan Novotný, senior z Vyššího Brodu.

desítky kilometrů na kole? Tak to nebude problém. Dva tipy na takové cyklovýlety přinášíme na stránkách tohoto vydání časopisu Lipensko.

„Do krpálu na Vítkův hrádek může jezdit na kole jenom trénovaný člověk. Léta jsem se tam chtěl na kole zajet podívat, ale už na to nemám sílu. Ale jestli mě tam nyní budete vozit cyklobusem a navíc s Lipno kartou zadarmo, budu tam jezdit snad každý letní den, abych si to po těch létech pořádně užil,“ říká pan Novotný, senior z Vyššího Brodu.

„Cyklobusy jsou o prázdninách vyhledávaný artikl. Naším úkolem je přinášet takové produkty cestovního ruchu, které naši oblast udělají pro turisty ještě více atraktivní. Přitom stále musíme dbát na zapojení a spolupráci celého regionu. Tento projekt oba cíle výborně spojil,“ říká Jiří Mánek, předseda Turistického spolku Lipenska.

Autobusy jsou otevřené pro každého. Ale ten, kdo se u řidiče prokáže platnou Lipno.card, ten má 100% slevu z jízděného. Pokud mají letní autobusy fungovat na principu ZDARMA pro ubytované hosty a rezidenty, je zapotřebí uhradit vzniklou provozní ztrátu. Za tím účelem se spojily desítky subjektů, aby přispěly k dosažení společného cíle. Na cyklobusy tak přispěla většina lipenských obcí. Konkrétně Rožmberk nad Vltavou, Vyšší Brod, Loučovice, Lipno nad Vltavou, Přední Výtoň, Černá v Pošumaví, Hořice na Šumavě a Nová Pec. Dále svým dílem přispěl i Jihočeský kraj, ale také desítky regionálních podnikatelů. „Nechtěli jsme, aby tento projekt zaplatilo jen několik významných hráčů velkými částkami. Chtěli jsme,

aby co nejvíce subjektů přispělo něco málo, aby z toho nakonec byl velký zajímavý projekt, který slouží všem a nikoho moc nestojí. To se myslím povedlo, i když dát to celé dohromady jednoduché rozhodně nebylo. Do příští sezóny bychom chtěli zapojit ještě více subjektů, aby částky příspěvků byly opravdu pro každého co nejmenší,“ uvádí Jiří Mánek.

Výčet příspěvů na cyklobusy je uveden na konci článku. Všem je třeba moc poděkovat, protože bez nich by turistům vyjít vstříc opravdu nešlo.

Každý, kdo se ubytuje na Lipensku od Stožce po Rožmberk a získá od svého ubytovatele Lipno.card (www.lipno.info/lipnocard), se může kartou prokázat u řidiče autobusů a dostane jízděнку se 100% slevou. Na jednu kartu ubytovaného hosta bude možno ZDARMA použít autobus celkem na 10 jízd. Více kreditů na kartě ubytovaného hosta na autobusy nebude. Je to dostatečný počet na dovolenou a přitom tak bude zamezeno spekulacím s předáváním karet. Svých 10 jízd může každý ubytovaný host vyčerpat kdykoli po dobu letního provozu autobusů, tj. 64 dní od 1. 7. do 3. 9. Jízdou se rozumí každé jednotlivé použití autobusu, bez ohledu na délku jízdy a počet zastávek. Místní obyvatelé pak mohou s Lipno.card obyvatelé jezdit zdarma celou sezónu.

Cestující bez Lipno.card samozřejmě autobusy může používat také, ale hradí plně jízděné. Za přepravu kola se platí vždy, cena je jednotná, 30 Kč za každé kolo. Kola vám na vlek s kapacitu 30 kol vždy naloží ochotní pomocníci, kteří za tím účelem budou celou sezónu jezdit v autobusech.

Děkujeme...

Jihočeský kraj • Obce: Lipno nad Vltavou • Černá v Pošumaví • Loučovice • Nová Pec • Hořice na Šumavě • Přední Výtoň • Města: Vyšší Brod • Rožmberk • A dále podnikatelé: Stezka korunami stromů s.r.o. • Lipensko s.r.o. • Hotel Vltava - Frymburk • Hotel Svatý Tomáš - Přední Výtoň • Vítkův hrádek, z.s. - Přední Výtoň • Camping Frymburk • hotel Maxant - Frymburk • Jedu vodu, s.r.o. • ing. Zdeněk Zídek – Lipno n. V. • Ernesta Club Lipno - n. V. • Pavelec s.r.o. - Vyšší Brod • Doky Lipno – Lipno n. V. • Amenity Resort Lipno – Lipno n. V. • Jezerní penzion - Horní Planá • Pension U Kostela - Frymburk, Restaurace Maxant - Frymburk • Pension Markus - Frymburk • Apartmány Arnika - Horní Planá • Hotel Lesní Krčma - Loučovice • Hotel STAR Lipno – Lipno n. V. • Chalupa Eden - Nová Pec • Jiřina Štěrbová - Černá v Pošumaví • Jitka Bieblová - Rožmberk n. V. • Pension Alma - Nová Pec • Pension Florian -

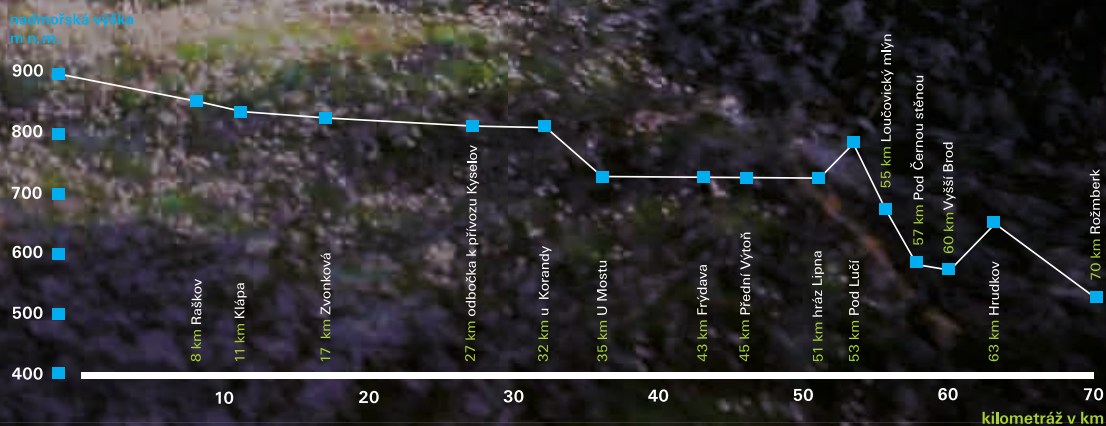
Frymburk • Pension Jelení Vrchy - Nová Pec • Pension Mauritz - Nová Pec • Wellness hotel Marlin - Nová Pec • Apartmány Modřínový dům - Horní Planá • Pension Calla - Dolní Vltavice • AP Jitka - Frymburk • Apartmán C17 Doky Holiday Lipno – Lipno n. V. • Apartmán Dana – Lipno n. V. • Apartmány AAA Lipno - Lipno n. V. • Apartmány Clematis - Nová Pec • Apartment Lipno - Lipno n. V. • Garni hotel Albatros*** - Přední Výtoň • Hotel u Martina - Rožmberk nad Vltavou • Chalupa na Lipně - Lipno n. V. • Chata U Lipna - Lipno n. V. • Jaroslava Stejskalová - Frymburk • Pension Zuzana - Frymburk • Penzion Jantar - Horní Planá • Penzion Na Návsi - Horní Planá • Penzion Sen - Černá v Pošumaví • Penzion Frymburk N.10 - Frymburk • Penzion Kovářov - Frymburk • Residence Lipno vila Frymburk - Lipno nad Vltavou • apartman-lipno.cz • Chalupa na Peci – Želnavá

NA KOLE 70 KM Z KOPCE, Z JELENÍCH VRCHŮ AŽ DO ROŽMBERKA

TEXT A FOTO JIŘÍ MÁNEK

Kdo by to nechtěl. Jet na kole 70 km a přitom téměř celou cestu z pozvolného kopce. Takový výlet je snem každého rekreačního cyklisty. A právě takový zážitek si mohou dopřát cyklisté, kteří dorazí na Lipensko a dají se cyklobusem i s kolem vyvézt až na Jelení vrchy (900 m n.m.) odkud je možné podél Schwarzenberského kanálu, podél Lipna, podél Vltavy klidně celý den pozvolna klesat až do Rožmberka nad Vltavou (550 m n.m.).

Nové cyklobusy v regionu po dobu prázdnin provozuje Turistický spolek Lipenska. Zájemci mohou nastoupit kdekoli na trase Rožmberk – Vyšší Brod – Loučovice – Lipno nad Vltavou – Frymburk – Černá v Pošumaví – Horní Planá – Nová Pec a mohou se nechat i s kolem vyvézt na Jelení vrchy. Tam se mohou pokochat horním a dolním portálem 400 metrů dlouhého tunelu na Schwarzenberském plavebním kanále a navštívit muzeum této unikátní stavby.

A pak již nic nebrání vydat se na cyklistickou pouť, jejímž účastníkům se fenomény Lipenska vryjí nesmazatelně do paměti. Na cestě načerpají nekonečnou energii projížďkou hlubokými šumavskými hvozdy, které jsou součástí Národního parku Šumava, potěší se jízdou po břehu jihočeského moře, osvěží se zážitkem z túry podél řeky Vltavy, až nakonec spočinou v nějaké útulné hospůdce v romantickém údolí zajímavou historií nabitým městeč Rožmberku nad Vltavou.

Trasa je nenáročná, je na ní prakticky jediné stoupání mezi Vyším Brodem a Rožmberkem a celá měří téměř 70 kilometrů. To nejlepší je, že existuje možnost si trasu na mnoha místech zkrátit a díky třem přívozům přes Lipno se dostat na levý břeh Lipna a opět nastoupit do cyklobusu a nechat se dovézt ke svému autu, nebo do svého hotelu či penzionu.

Trasu je možné si zkrátit minimálně v sedmi variantách následovně.

Přibližně po 8 kilometrech od Jeleních Vrchů lze poprvé z trasy odbočit a zkrátit si ji na minimum. A to odbočením do Nové Pece v místě zvaném Raškov a dojet do Nové Pece po zelené turistické značce. Dalším místem zkrácení trasy je za další 3 km, kde opět můžete odbočit do Nové Pece v místě zvaném Klápa. Trasa z Jeleních Vrchů do Nové Pece pak bude dlouhá 11 nebo 18 km.

Dále je možné trasu zkrátit na 15 km v bývalém Huťském Dvoře nebo na 17. km v Zadní Zvonkové a odbočit doleva k Lipnu k přívozu Bližší Lhota – Horní Planá. Trasa pak bude dlouhá 20, resp. 24 km.

Dále je možné trasu zkrátit sjetím na 27. km k přívozu Kyselov – Dolní Vltavice a dojet k autobusu do Černé v Pošumaví. Taková trasa měří celkem 36 km.

A posledním přívozem, kterým je možné si zkrátit cestu je Frýdava – Frymburk. A tak se zpět do autobusu dostanete po 45 kilometrech. Z Frýdavy vás pak čeká pohodových 8 km přímo podél Lipna, přes Přední Výtoň až na hráz nádrže v Lipně nad Vltavou. Trasu je možné ukončit po 55 km dojetím do Lipna nad Vltavou nebo můžete dále pokračovat do Vyššího Brodu (60 km) nebo po cyklotrase 8, 1188 až do Rožmberka 68 km.

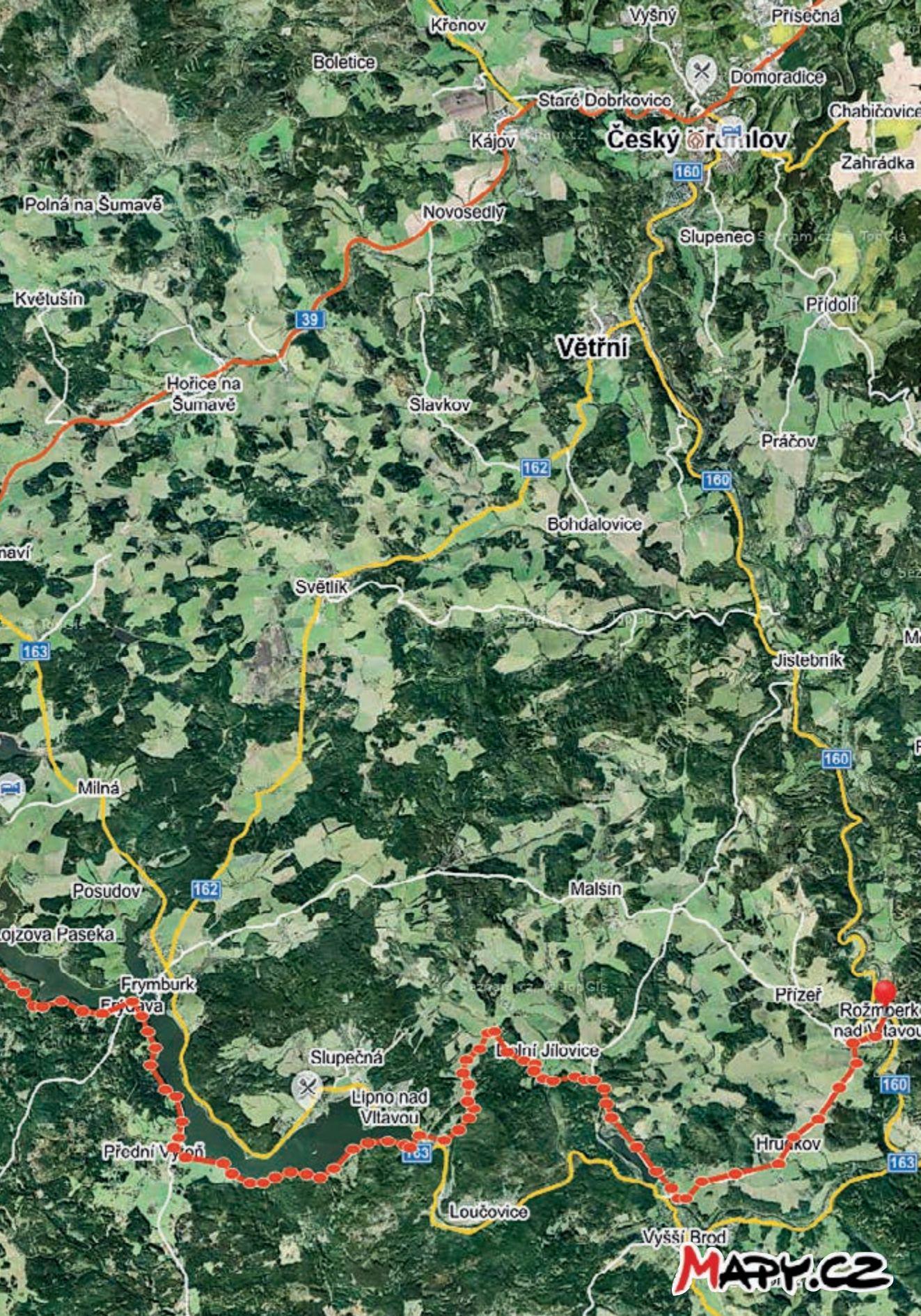
Fenomémem Lipenska je bezesporu 44 km dlouhý Schwarzenberský plavební kanál. Vybudován byl za účelem transportu vytěženého dřeva z hlubokých šumavských lesů z povodí řeky Vltavy až k Dunaji, aby mohlo být palivovým dřevem zásobeno císařské hlavní město Vídeň. Toto unikátní vodní dílo tak spojuje úmoří Severního moře a Černého moře. Jeho stavba započala roku 1789 a ve dvou etapách trvala až do roku 1822. Během sta let jeho provozu v letech 1793 až 1892 bylo ze Šumavy do Vídně dopraveno téměř 8 milionů krychlových metrů dřeva. Doba plavby dřeva z Jeleních Vrchů až do Vídně pak trvala 8 dní. Poslední plavba se uskutečnila roku 1962 a od té doby tato technická památka pomalu chátrá. Naštěstí se v posledních letech daří části kanálu opravovat a renovovat. Takže historie znovu ožívá a zájemci se mohou jediným výletem na kole dát historickou památkou doslova nadchnout.

**TRASA 70 KM
Z KOPCE, Z JELENÍCH
VRCHŮ AŽ DO ROŽMBERKA**

<https://mapy.cz/s/1JG65>

VÝLET NA SVATÝ TOMÁŠ A VEDLEJŠÍ VÍTKŮV HRÁDEK, KDE VĚZNILI ČESKÉHO KRÁLE VÁCLAVA IV.

TEXT A FOTO JIŘÍ MÁNEK

Jedním z vůbec nejatraktivnějších míst pro výlet na Lipensku je Svatý Tomáš. Leží na pravém břehu Lipna na hraničním hřebenu, oddávajícím Česko od Rakouska v nadmořské výšce 1 000 m n. m. Vystoupat sem od hladiny Lipenské přehrady (725 m n. m.) není úplně jednoduché. Ovšem díky letním autobusům, které zřizuje Turistický spolek Lipenska, sem bude prázdninová cesta hračka.

V lůně šumavské přírody, izolován od civilizace, najde každý na Svatém Tomáši rajský klid. Kdysi zde žilo téměř 200 obyvatel, dnes sotva 20. V lesích zde už více než čtvrt století nenarazíte na po zuby ozbrojené pohraničníky, místo toho se můžete potkat s losem evropským, naším největším paroháčem. Návštěvníky tu uchvátí především neopakovatelná příroda, ale za návštěvu určitě stojí i zrekonstruovaný nádherný hotel Svatý Tomáš, který byl původně loveckým záměčkem.

Ti, co sem vyrazí, by určitě neměli vynechat udržovanou zříceninu Vítkova hrádku, z jehož věže je severním směrem fantastický výhled na celou hladinu Lipenské přehrady, při pohledu jižním směrem mají návštěvníci Alpy jako na dlani. Kromě toho je zde možné navštívit i nově opravený poutní kostel Božího těla z roku 1347.

Horský hotel Svatý Tomáš se svou skvělou restaurací je ideálním místem pro gurmánské zážitky v jedinečném prostředí. Vítkův hrádek zase nabízí ideální místo pro spočinutí nad turistickou svačinou s točeným

pivem v útrokách věže, v níž byl v roce 1394 vězněn i český král Václav IV., syn císaře Karla IV.

Vyrazit do Svatého Tomáše můžete jak pěšky, tak na kole. Nově ale také letními autobusy. A to každý den po dobu prázdnin, od 1.7. do 3.9. Jedna linka s rozšířenou možností vozit až 7 kol vyrazí ráno v 8:20 z Horní Plané přes Černou v Pošumaví, Frymburk, do Lipna nad Vltavou, kde je autobus v 9:00 a dále přes Přední Výtoň do Svatého Tomáše. Druhá linka cyklobusu vyrazí z Rožmberka nad Vltavou ráno v 8:30, jede přes Vyšší Brod, Loučovice do Lipna nad Vltavou. Tam je potřeba přestoupit na autobus z Horní Plané a dále do Svatého Tomáše.

Ve Svatém Tomáši pak mají turisté k dispozici 90 minut, což stačí na návštěvu Vítkova hrádku, a autobusem, tzv. ČD busem, se mohou svézt zase zpět na Lipno. Případně je možné se z kopce pustit po svých, nebo na kole, jak je komu libo.

Hezký výlet přeje Turistický spolek Lipenska, horský hotel Svatý Tomáš a Vítkův hrádek!

Vítkův hrádek

nejvýše položený
hrad v ČR

Mimořádná
vyhlídka
na Šumavu
a Alpy

Stálé očerstvení

Vstupné: dospělý 60,- Kč / děti a senioři 30,- Kč

V ceně je výstup na vyhlídku i kulturní program.

Program (pořad Lojzy Ptáka) běží každý den

od 11:00 – 16:00, 7 dní v týdnu,

vždy od 1. července do 30. srpna

www.vitkuvhradek.cz

WELLNESS HOTEL SVATÝ TOMÁŠ

ROMANTICKÁ SAMOTA UPROSTŘED ŠUMAVSKÝCH LESŮ

hotel leží takřka na samotě uprostřed lesů panenské šumavské přírody s výhledem na vzdálené štíty Alp

STYLOVÉ LUXUSNÍ UBYTOVÁNÍ V HOTELU

v pokojích a prostorných apartmánech poskytujících veškeré pohodlí současnosti

WELLNESS ZÁŽITKY

privátní wellness centrum hotelu s bazénem, vířivkou a saunou, infrakabinou a fitcentrum

HISTORICKÝ DUCH

citlivou rekonstrukcí vyhořelé Schwarzenberské lesovny z roku 1872 vznikl hotel s historickým duchem

ŠUMAVSKÉ LESY ZA HUMNY, LIPNO CO BY KAMENEM DOHODIL

okolí hotelu - Šumava a Lipno poskytují nepřeberné množství možností pro turistiku i sportovní vyžití

RESTAURACE S DOMÁCÍ KUCHYNÍ

domácí kuchyně v restauraci hotelu a letní restaurace na nádvoří

Více na www.hotel-svatytomas.cz

LOĎ ADALBERT STIFTER JEZDÍ NA LIPNĚ PÁTOU SEZONU. A NENÍ NA TO SAMA...

TEXT PAVEL PECHOUŠEK **FOTO** ARCHIV SPOLEČNOSTI ROSENBERGER LIPNO-LINE

Třikrát denně výjezd na trasu z Lipna nad Vltavou přes Frymburk na „velkou vodu“, o prázdninových středách ještě i tříhodinová večerní plavba, k tomu speciální akce na objednání – takový bývá týdenní harmonogram lodi Adalbert Stifter, která brázdí hladinu Lipna již výroční pátou sezónu.

Loď míří z lipenského přístavu do Frymburku, kde přistupují další pasažéři, a pak se přibližně v polovině lipenského jezera otáčí a vrací zase zpátky do Frymburku a do Lipna. To vše zvládne za necelé dvě hodiny. Za několik desítek minut je opět připravena k další linkové plavbě.

„Letní večerní plavba ale trvá tři hodiny a plujeme až k Horní Plané,“ upřesňuje kapitán lodi Robert Míka.

Zájem je obzvláště o prázdninách slušný, objednávají se i celé skupiny, jinak kdo dříve přijde, tak jede. Kapacita lodi je 250 lidí. Během trasy se cestující kochají okolní krajinou, dozvědí se zajímavosti z okolí přehrady a mohou se občerstvit na baru, který je přímo na lodi. A během večerních plaveb hraje cestujícím živá kapela. Skupiny si často předem objednávají i oběd, večerní raut nebo rovnou celou loď pro firemní akce.

Společnost ROSENBERGER - Lipno - Line s.r.o. má k dispozici dvě lodě. Adalbert Stifter je ta větší a novější, která na Lipně jezdí od roku 2012. Druhou - původní - loď je Vltava, která vozí pasažéry již od roku 1959, tedy téměř od napuštění přehradní nádrže. Vltava před sezónou pluje hlavně se školními výlety a skupinami, které si chtějí užít speciální trasu plavby. O prázdninách vozí turisty a cyklisty na linkách přes celé Lipno nebo doplňuje nabídku plaveb o trasy mezi Horní Planou a Černou v Pošumaví.

Kapitán Robert Míka na lodi pracuje již 27 let, začínal jako lodník. Za tu dobu zažil nespočet historek. „Před mnoha lety mě jeden chlapík požádal, zda by si mohl skočit do vody a za jízdy si zaplavat. Samozřejmě jsem mu to zakázal, za chvíli vidím, že skáče přes zábradlí do vody a pak už nám jen zamával a plaval na břeh,“ vypráví Robert Míka.

Lodě na Lipně letos jezdí již od poloviny dubna a plavební sezona skončí až koncem října. Pak se uklidí, zakonzervují a čekají na další sezónu v zimním přístavišti. Obchodní oddělení lipenské lodní dopravy samozřejmě zimním spánkem nespí a žhaví telefonní a mailové linky celou zimu. A od března se zase začínají probouzet obě lodě...

30 LET PROŽITÝCH SE SCHWARZENBERSKÝM KANÁLEM

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV HYNKA HLADÍKA

Již 30 let se lesník Hynek Hladík, který dlouhá léta žije v Prachaticích, zabývá Schwarzenberským plavebním kanálem. Nejprve ho dostal za úkol zmapovat, následně ho začal sám uprostřed lesa opravovat, dnes tu stojí za folklorními slavnostmi. Dnes je částečně i díky němu zrekonstruováno 15 z 33 kilometrů jeho délky. Již 20 let se tu plaví dřevo.

Hynek Hladík a Schwarzenberský plavební kanál. Spojení, které platí od roku 1987. Mladý absolvent Lesnické fakulty Hynek Hladík nastoupil na tehdy podnikové ředitelství Jihočeských státních lesů a stal se podnikovým vodohospodářem a správcem toků, včetně hraničních. Spravoval i tok Ježová, který tvoří hranici mezi dnešní Českou republikou, tehdy Československem a Rakouskem. „Při putování podél Ježové jsem tehdy poprvé uviděl Schwarzenberský kanál a začal se o něj zajímat,“ vypráví.

V roce 1989 se konal seminář uspořádaný ke 200. výročí plavení dříví na Schwarzenberském kanálu. Z větší části byl kanál tzv. za dráty, což z praktického hlediska znamenalo, že k němu měl obyčejný člověk přístup jen na zvláštní povolení pohraniční stráže. „Já jsem od zaměstnavatele dostal za úkol zmapovat současný stav, ale i historii Schwarzenberského plavebního kanálu. K tomu jsem měl k dispozici průkaz na překračování státní hranice, takže jsem mohl vidět potoky i z druhé strany,“ popisuje Hladík.

Schwarzenberský plavební kanál (dříve Krumlovsko-vídeňský či vídeňský plavební kanál) je vodní kanál na Šumavě spojující jeden z přítoků Studené Vltavy a rakouskou řeku Grosse Mühl, přítok Dunaje, čímž propojuje úmoří Severního a Černého moře. Souhlas se stavbou na návrh a pod řízením Josefa Rosenauera vydal Jan Nepomuk I. kníže ze Schwazenburgu. Celková délka kanálu je téměř 50 km, přičemž v blízkosti osady Jelení vede tunelem dlouhým původně přes 400 metrů. Dnes je kanál národní technickou památkou.

A man wearing a dark hat with a green band and a brown jacket over a white shirt is standing in a field of tall grass. He is holding a rolled-up document in his left hand and looking towards the left. The background is filled with green foliage.

„Při putování podél
Ježové jsem tehdy
poprvé uviděl
Schwarzenberský kanál
a začal se o něj zajímat,“
vypráví Hynek Hladík.

„Kanal na naší straně vypadal tak, že se jednalo o mělký příkop, podél kterého vedla cesta, která byla tak zarostlá, že se po ní nedalo jít. Proto jsem raději chodil lesem. Ani na druhé straně hranic to nebylo s kanálem o mnoho lepší,“ dodal.

Pak přišla revoluce a Hynek Hladík se tehdy rozvedl. Osobní problémy, které jsou někdy s touto nepřijemnou zkušeností spojené, on řešil tvrdou prací. „Viděl jsem, v jakém stavu tehdy kanal byl, proto jsem se rozhodl, že ho začnu sám zkoumat a opravovat,“ popisuje svůj bláznivý nápad. V úvodní fázi jezdil zcela sám, kanal kopal každý víkend po dobu tří let. „Kopal jsem nedaleko potoka Ježová. Jezdil jsem z Rakouska a nikoho jsem se na nic neptal. Nikdo mě v ničem neomezoval,“ vypráví. „Ještě před rokem 1989 jsem se, díky možnosti překračovat hranice, v Rakousku seznámil s jedním hospodským, což byl fanoušek Schwarzenberského plavebního kanálu, který mě později u sebe v penzionu nechal zadarmo bydlet,“ vypráví. Každý rok strávil na kanále asi 20 víkendů. V pátek přijel, v sobotu ráno vstal, autem jel ke kanálu, kde celý den kopal, večer pomáhal v oné rakouské restauraci, která patřila k penzionu, kde přespával. Neděle se od předchozího dne lišila jen v tom, že večer se vrátil domů do Prachatic. „Najednou v místech, kde kanal nebyl vidět, byl jen zakreslen na mapě, se kanal objevil,“ vypráví s tím, že tehdy vykopal první desítky metrů Schwarzenberského kanálu.

Od roku 1996 mu na kanále pomáhali budoucí krajinní inženýři z pražské lesnické fakulty v rámci prázdninové praxe po prvním ročníku, jejichž pobyt zaplatili různí sponzoři. První rok to byl například Rotary club Rohrbach. Od roku 1996 do roku 2001 Hladík se studenty pročistil 700 metrů v Rakousku a 1 500 metrů u nás.

„Když byl v roce 1997 kanal vidět, tak Rakušené zaplatili opravu doprovodné cesty okolo podél kusu kanálu nejenom v Rakousku, ale i u nás,“ uvedl s tím, že když se cesta v roce 1997 zrekonstruovala, tak se udělala velká slavnost spojená se zprůchodněním státní hranice. V roce 1998 se otevřely hraniční přechody Ježová – Iglbach a Koranda – St. Oswald. Poprvé se plavilo dřevo a také se otevřela první turistická trasa na tomto území, která tehdy vedla podle kanálu od bavorských hranic po Zadní Zvonkovou k St. Oswaldu.

V roce 1996 nastoupil na Správu Národního parku Šumava Ivan Žlábek. Schopný ředitel, který věděl, jak sehnat dotační peníze, mj. i pro Schwarzenberský kanal. „Zadal vypracování studie rekonstrukce plavebního kanálu. V roce 1999 začala rekonstrukce kanálu v místech, kde protíná národní park,“ přibližuje Hladík. Až do roku 2001 se zrekonstruovalo více než 12,5 kilometrů plavebního kanálu, z toho bylo 11 kilometrů od Jeleních Vrchů po Klápu. Od té doby také bylo možné dělat ukázky plavení dříví přímo v národním parku.

Ředitelování Aloise Pavlíčka a Františka Krejčího na Správě Národního parku Šumava znamenalo dočasné přerušení rekonstrukce kanálu. „Oprava kanálu v té době nebyla prioritou,“ uvedl Hladík. Mohly se ale konat akce pro veřejnost. „Vzpomínám, jak jsme pořádali akce na plavebním kanálu. Nejdříve se plavilo dříví na Jeleních vrších, pak si lidé naložili krátké dříví a jeli s ním na kole na Ježovu, kde plavili znovu. Vše živě přenášel Český rozhlas. V roce 2012-2013 zrekonstruovala Správa Národního parku Šumava 3,7 kilometrů dlouhý úsek plavebního kanálu od Medvědího potoka po rakouské hranice,“ řekl dále Hladík.

Následně se Hynek Hladík propojil s folklórním souborem Libín-S Prachatice. Projekt s prachatickým souborem funguje dodnes, Hynek Hladík ho postavil na myšlence propojení folkloru, plavení dřeva jako atrakce pro turisty z obou stran hranice a jeho historie. Je nazvaný Setkání s tradicí na Schwarzenberském plavebním kanále.

Inspiroval ho první popis historie, ale i provozu na kanálu od Ernesta Mayera, což byl ředitel krumlovského panství, který popisuje, že v době plavení dřeva do Dunaje bylo na vytahování dřeva z vody u Dunaje potřeba až 300 – 350 lidí. Tolik lidí zde ale tehdy nebylo, chodili tedy pomáhat muži a ženy z Prácheňska - Prachaticka, Strakonicka a Písecka. Na kanále v té době opravdu hodně tvrdě pracovali od pěti od rána do sedmi do večera.

„Vytahovali dříví z vody, což byla ta nejtvrďší práce, která byla. Protože tam byli mladí chlapi a děvčata dohromady, tak se před sebou předváděli a večer se jim nechtělo spát,“ vypráví Hladík. Ti, co je měli, tak vytáhli z domova přinesené housle, citory a, jak Meyer píše, „i v Čechách oblíbené dudy.“ „Večer se hrálo, zpívalo, ba dokonce i tancovalo,“ vypráví Hladík s tím, že Mayer tanec nepovažoval za nejlepší způsob k odpočinutí unavených údů, navíc v pět hodin hodin stáli zase u kanálu a tahali dříví ven.

„Na této myšlence já jsem postavil novodobou tradici. Tedy folklor, plavení a veškerá zábava okolo toho,“ uvedl Hladík. Takové množství lidí si také vyprávělo různé příběhy, proto je součástí novodobého setkávání také veřejné vyprávění pohádek v češtině a v němčině. „Dříve se v této oblasti mluvilo česky a německy, tak proč na to nenavázat. Všechny naše akce jsou dvojjazyčné, hranice překračující, a my

jsme na to pyšní. Všichni ti, kteří by zase přes kanál chtěli natáhnout dráty, mě štvou,“ uvedl Hladík.

Momentálně nejvíce spolupracujeme s Tourismus Verband Böhmerwald, což je organizace cestovního ruchu se sídlem v rakouském Aigenu.

Akce se konají asi osmkrát do roka. Začíná se v květnu a končí v září. Akce se pravidelně konají v Jeleních Vřších, v Sonnenwaldu a Zvonkové, u potoků Schrollenbach a Ježová – Igelbach Iglbach. Během roku se na akcích vystřídá asi až 350 vystupujících – muzikantů, herců či vypravěčů. Z hlediska národnosti je účast vyvážená. „Mentalita nás a Rakušanů je velmi, velmi podobná. Jsem zastáncem názoru jeho výsosti Karla knížete ze Schwarzenbergu, který prohlásil, že Češi a Rakušané jsou jeden národ, který si dovolil ten luxus mluvit dvěma jazyky,“ uzavírá Hladík.

Kanál sloužil k plavení dříví od roku 1793 do roku 1962, tedy téměř 170 let, a v době předválečné patřil mezi největší chlouby schwarzenberských panství. Po ukončení plavby se však kanál neudržoval a na mnoha úsecích byl zanesen a poničen, nejen v Čechách, ale také v Rakousku. Vedle tohoto kanálu existuje na Šumavě ještě menší Vchnicko-tetovský kanál. Toto kratší plavební dílo je dílem Josefa Rosenauera.

LIPNO SPORT FEST 2017

TEXT VOJEN SMÍŠEK FOTO ARCHIV LIPNOSERVIS

➡ děje se

Již po šesté se mohou návštěvníci Lipna
těšit na festival nabitý sportem
– Lipno Sport Fest. Během devíti dnů
od 19. do 27. srpna si na své přijdou dospělí
i děti, sportovci amatéři i profesionálové.
Kromě sportovního programu se mohou
těšit i na koncerty, animační programy
a pohádky pro děti.

➡ děje se

Lipno Sport Fest je vyhlášený účastí známých sportovců a olympioniků. Veřejnost má při něm možnost vyzkoušet si různé sportovní disciplíny přímo pod dohledem profíků a zúčastnit se bezplatných kurzů. Mimo tradiční sporty se každoročně představí i ty méně známé nebo veřejnosti hůře dostupné. Patří mezi ně například paddleboarding, jachting nebo veslování, které se setkaly s velkým zájmem i během loňského Olympijského parku Rio-Lipno. Olympionik Vašek Chalupa tehdy vedl kurzy veslování a prostředí Lipna mu učarovalo natolik, že se rozhodl založit zde veslařský klub. Jeho účast na letošním Lipno Sport Festu je tím potvrzena.

Pro zkušené sportovce je připraveno několik závodů. Běžecké schopnosti a vytrvalost prověří Kilpi Trail Runnig Cup 2017 a milovníky paddleboardingu jistě zaujme závod v dálkové plavbě Lipno Long Distance Race nebo noční sprint na paddle boardech.

Oblíbený je i večerní běh na Stezku korunami stromů, kterého se pravidelně účastní několik stovek závodníků, mezi kterými nechybí ani maminky s kočárky. Právě rozmanitost sportovních aktivit i zaměření na širokou veřejnost dělá z Lipno Sport Festu populární akci, která je zároveň největším sportovním svátkem v Česku. Více informací a program celého festivalu naleznete na webu www.lipno.info.

„JEDU VODU“ POMÁHÁ VLTAVĚ JIŽ DRUHÝM ROKEM

TEXT PETR POKORNÝ FOTO MICHAL BÁRTÍK, JEDU VODU

Čistší Vltava, to není jen přání. Řece pomáhá druhým rokem projekt vratných kelímků s názvem Jedu vodu

Podnikání nemusí být jen o zisku. Přesvědčují o tom podnikatelé Martin Pavljuk, Martin Švarc a Filip Hrdina. Jejich projekt „Jedu vodu“ zaujal veřejnost už v minulém roce. Jeho záměrem je udržet Vltavu, zateženou v létě značným vodáckým tlakem, čistou. Úsekem mezi Vyším Brodem a Boršovem se ročně plaví desetitisíce vodáků.

Přístup lidí k populární řece je různý. Někteří si přírody váží, jiné vůbec nezajímá. Někdo po sobě odpad uklízí. Někdo si s ním neláme hlavu a zahazuje kdekoli vše, co už nepotřebuje. „Jedu vodu“ je šancí pro všechny, kteří se k řece chtějí chovat slušně.

Obliba projektu roste. Jeho základem jsou zálohované vratné kelímky, do kterých si vodáci mohou nechat během plavby v kioscích, stáncích a kempu u řeky natočit pivo, limonádu nebo třeba jen čistou vodu. Pokud kelímek nevrátí a nechají si jej jako suvenýr či důkaz o své plavbě po populární řece, směřuje část vybrané padesátikorunové zálohy právě na zajištění pořádku kolem řeky. Ze získaných prostředků jsou hrazeny také náklady na další služby související s ekologií a zdravím vodáků.

Nápad zavést v nejfrekventovanějším úseku vodácky nejpoblábnější české řeky vratné kelímky se osvědčil

už při své loňské premiéře. Vltava byla díky projektu „Jedu vodu“ z velké části zbavena tradiční ekologické zátěže, kterou představuje odpad zanechaný u řeky neukázněnými návštěvníky. Navíc návštěvníci na trase z Vyšího Brodu do Boršova mohli využít také 25 nových mobilních toalet, jejichž provoz byl financován z této akce. O jejich čistotu se po celou sezonu staralo několik lidí z řad obtížně zaměstnatelných a zdravotně znevýhodněných. Přínosem bylo i nasazení záchranáře a vyškolených zdravotníků, kteří přímo u řeky ošetřili řadu drobných zranění, čímž mnohdy odpadl problém se zbytečným výjezdem záchranné služby.

Zálohované kolující kelímky úspěšně nahrazují své předchůdce na jednorázové použití. Za sezónu se na Vltavě spotřebuje několik milionů plastových nápojových kelímků, které končí v lepším případě v odpadkovém koši, v horším pak v trávě, lese nebo ve vodě. Jen pro představu milion kelímků vložených do sebe, by dosáhl výšky osmi kilometrů, tedy tam, kde létají dopravní letadla.

O loňském úspěchu projektu svědčí i fakt, že v rámci zářijového velkého čištění břehů Vltavy, nebyl dle sdělení hlavního organizátora ani jeden z vratných kelímků v řece a jejím okolí nalezen. Lidé je tedy buď vrátili, nebo si je odvezli jako suvenýr domů, což je pro Vltavu skvělá reklama. Vodáci nabídku akceptovali a kelímky přijali za své. Dle odhadů byl každý kelímek za sezonu využitý v průměru čtyřikrát, než si ho někdo odnesl domů.

Součástí loňské sezony byla soutěž o drobné dárky od sponzorů. Hlavní cenou byl pobyt na výletní lodi a cesta po Středozemním moři. Vyhrála jej mladá rodina z Horního Hrozenkova.

Letos autoři projekt „Jedu vodu“, do něhož se zapojila Jihočeská centrála cestovního ruchu (JCCR), dále rozvíjejí. Zvýší se tak mimo jiné počet míst, kde si lze kelímky s klipem a novým logem pro letošní rok obstarat. Rozdávát se budou také igelitové pytle na odpad a ten, kdo ho odevzdá plný, získá odměnu ve formě dvou nápojů zdarma, či tričko s logem Jedu vodu 2017.

„Jedu vodu“ je šancí
pro všechny, kteří se
k řece chtějí chovat
slušně.

LÉTO NA STEZCE KORUNAMI STROMŮ

TEXT VOJEN SMÍŠEK FOTO ARCHIV STEZKY KORUNAMI STROMŮ

Lipenská Stezka korunami stromů tento rok oslaví již páté narozeniny. Láká k návštěvě turisty z celé republiky i ze zahraničí a již brzy přivítá svého dvoumiliontého návštěvníka. Otevřena je po celý rok, letní sezona nabízí možnost navštívit Stezku i v noci. V červenci a v srpnu je otevřena každé úterý až do 23 hodin. Navíc zde v tuto dobu pořádají koncerty.

Noční koncerty na Stezce se již staly tradicí, která zpestřuje prázdninový program hostům ubytovaným na Lipně. Nenechají si je ujít ani návštěvníci, kteří vyrazí ze širokého okolí speciálně za tímto zážitkem. Atmosféra noční Stezky je podpořena osvětlením, které je instalováno po celé délce lávky i po obvodu samotné vyhlídkové věže. Hosté tak pozvolně stoupají korunami stromů, zatímco se okolním lesem rozléhají tóny vystupujících kapel. Ty jsou vzhledem k dispozicím a povaze tohoto místa vybírány spíše v komorním rozsahu, ale na své si přijdou milovníci různých žánrů. Od klasické hudby, přes blues, jazz a folk až po rock a pop, to je záběr letošního léta. Koncerty probíhají od 20 do 22 hodin a jsou v ceně běžného vstupného. Ke Stezce a zpět se během koncertů můžete svést i lanovou dráhou Jezerní, která má prodlouženou provozní dobu až do 23:30 hodin.

20. července oslaví Stezka své páté narozeniny. Děti i dospělí se mohou těšit na bohatý celodenní program plný kejklřů, pohádek a animací s oblíbeným lipenským maskotem lišákem Foxem. Tradičně bude připraven i velký narozeninový dort, aby to byla oslava, jak má být.

Výlet na Stezku korunami stromů je ideální spojit s návštěvou nového zážitkového parku Království lesa, který je od ní vzdálen jen několik set metrů. Království je plné prolézaček, skluzavek a lanovek, kterých si užijí nejen děti, ale i jejich rodiče. V lese se však ukrývají

i obří trampolíny a velký dřevěný hrad, který je propojen provazovými chodníky. Strávit se dá v Království klidně celý den nejen dováděním, ale i relaxací nebo poznávacím lesním moudrosti z naučných tabulí a hravých edukativních prvků. V Království je i občerstvení, a tak není problém zůstat přes oběd nebo si dát jen sladký dezert. Návštěvníci mohou využít i zvýhodněné kombinované vstupné na Stezku a do Království nebo výhody na vstupy, které nabízí karta hosta Lipno.card. Více informací naleznete na www.stezkakorunamistromu.cz a www.kralovstvileasa.cz.

Program nočních koncertů na Stezce korunami stromů

- 4. 7. Mc Berds – irish folk, gypsy, jazz
- 11. 7. Banjaluka – crossover, folk
- 18. 7. Trio Naladěno – barokní hudba, jazz
- 25. 7. Trio Budvice – klasická hudba
- 1. 8. Spolektiv – folk
- 8. 8. Jakub Vančura – blues, rock, alternativa
- 15. 8. Josef Foja & Jan Reindl – indie folk
- 22. 8. The GREENS – folk, pop
- 29. 8. John Slim Trio – blues

LIPENSKÝ HOTELIÉR OBEPLUL V ŠESTI LETECH PŮLKU SVĚTA

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAVEL PECHOUŠEK A ARCHIV JAROSLAVA SEDLÁKA

Část svého dětství prožil dnes šestatřicetiletý Michael Trampota na moři. Se svým tátou, českým emigrantem, a německou matkou, na svépomocí vyrobené plachetnici obeplul půlku světa. Nedaleko jižní Ameriky se jejich loď pokusili přepadnout piráti, v Turecku se celá rodina málem otrávil jídlem. Dnes provozuje hotel Marlin, který v Nové Peci na Prachaticku profituje z atraktivní polohy nedaleko Lipenské přehrady.

Marlín nebo-li plachetník. Mořská ryba podobná mečounovi pojmenovaná podle ostrého bodce vyrůstajícího z horní čelisti. Ale byl to také název vlastnoručně vyrobené lodi Josefa Trampoty, na níž na přelomu 90. let se svou rodinou obeplul půlku zeměkoule. Za rok a půl její stavby utratil téměř všechny rodinné úspory. Pak s ní s celou rodinou vyjel na moře, kde strávil čtyři roky a proplul minimálně půlku světa. Josef byl český emigrant, který utekl do Německa v roce 1967, stal se zde úspěšným podnikatelem. V jeden den se ale vše změnilo...

„Táta si stavbou plachetnice splnil sen. Mamka o to ale nikdy nestála. Protože ale tátu nechtěla opustit, tak to táhla s ním, všeho se vzdala a na čtyři roky se vydala na moře, kde několikrát málem

přišla o život,“ začíná s vyprávěním Michael Trampota, Josefův syn, který v Nové Peci na Prachaticku dnes vlastní hotel Marlin, který zdobí skutečný vypreparovaný marlín modrý, kterého ulovil jeho otec.

„Nechal si ho v 80. letech přivézt z Kanárských ostrovů, kde ho ulovil. Byl to nadšený rybář,“ popisuje Michael.

Jeho otec pocházel ze středočeského Mělníku. Po emigraci v roce 1967, kdy se usadil nedaleko bavorského Regensburgu, pracoval nejprve na čerpací stanici. Vlastní pílí a příčinlivostí se mu podařilo nashromáždit tolik peněz, že ji mohl koupit.

Následně si půjčil peníze a stal se majitelem starého kina, kde se již nepromítalo a přestavěl ho na diskotéku. Protože byla tehdy obliba diskoték velická, tak prosperovala velice dobře.

*Michael Trampota
z hotelu Marlin láká návštěvníky
na čerstvé ryby.*

Josef Trampota byl celý život nadšený rybář.

Domky už ale nedostavěl, nadchl se pro bláznivý nápad – postavit si jachtu a obeplout s ní svět. „Otec, když měl nějaký cíl, tak nehleděl ani na levo ani napravo,“ popisuje Michael.

Následně začal stavět rodinné domky, které chtěl, až budou hotové, rozprodat – vynikající developerský projekt.

Domky už ale nedostavěl, nadchl se pro bláznivý nápad – postavit si jachtu a obeplout s ní svět. „Otec, když měl nějaký cíl, tak nehleděl ani na levo ani napravo,“ popisuje Michael.

K tomu právě došlo v tomto případě. „Velice nevhodně prodal téměř všechno, co měl. Potřeboval okamžitě hotovost na stavbu lodí, tak šel s cenou za prodej našeho majetku nízko. Pronajal si halu v přístavu v Regensburgu a začal stavět loď,“ popisuje s tím, že otec v Čechách pracoval jako zámečnický mistr, takže práce se železem, ze kterého loď většinou stavěl, mu nedělala větší problém.

Za rok a půl měli loď postavenou, její délka byla 20 metrů. Stála na tehdejší dobu velkou sumu - 1,2 milionu marek.

„Loď nás stála veškerý majetek. Na cestu nám už moc peněz nezbylo. Mamka měla starost, kam za ty peníze dojedeme. Cestou jsme si hned, jak to bylo možné, začali přivydělávat vožením turistů,“ vzpomíná Michael. Na moři celkově strávili více než čtyři roky. Michaelovi bylo na začátku cesty necelých šest let. Má tři sourozence, nevlastní sestra z otcova prvního manželství zůstala u matky. Jeho starší sestra také neabsolvovala celou trasu. „Rodiče chtěli, aby chodila do stejné školy. Tak byla často u příbuzných. O prázdninách ji k nám přiblížili letadlem, pak zase odletěla,“ vypráví. Nejmladší sestra, které je 19 let, se narodila až dlouho po návratu domů.

Nákladní loď je v roce 1986 odvezla na moře. „Byli bychom moc hluboko a po Dunaji, který Regensburgem protéká, bychom plout nemohli,“ vysvětluje s tím, že otec neměl ani správné mapy. „Ofotil si něco v knihovně. Naše cestování bylo zpočátku ve stylu plus, mínus,“ dodává.

Cesta rodiny Trampotových vedla přes Dunaj, kdy se na nákladní lodi dostali do Černého moře, Středoziemního a pak dál přes Atlantský oceán, Panamským průplav ke břehům Spojených států amerických do přístavu San Pedro.

Zážitků z cesty má nepřeberné množství, i když byl ještě malý chlapec, mnoho se mu jich vrylo do paměti. „Ne všechno si ale pamatuji. Nedávno mi dala jedna ségra fotku, na které jsem kdesi v Karibiku, nádherné, průhledné moře, hromady bílého písku a za mnou je ohromná hromada mušlí. Vůbec jsem si tu situaci nepamatoval,“ krčí rameny.

Naopak velice živě si pamatuje, když je kdesi uprostřed oceánu přepadli na dřevěné lodi s vlajkou, na níž byla lebka a skřížené hnáty, piráti.

„Naštěstí používali k pohonu jen vítr, kdežto my jsme měli dvakrát 400 koní. Pamatuji si ale, že měl táta veliký strach. Měl připravené flinty a připravoval se na to nejhorší,“ líčí.

Tam, kde se rodině líbilo, usídlila se na delší dobu. Například v Turecku strávili dohromady téměř dva roky a vydělávali si tím, že vozili turisty okolo pobřeží na zdejší ostrovy.

Rodina tu také vlastním přičiněním málem přišla o život, protože si společně „pochutnali“ na uzené makrele a kvůli otravě jídlem skončili na více než měsíc v nemocnici.

Tři čtvrtě roku také strávili v americkém městě San Pedro ve státě Kalifornie, kde Michael dokončil

třetí třídu základní školy. „Naučil jsem se perfektně anglicky. Když jsme se vrátili do Německa, tak jsem uměl lépe, než učitelka. Mamka se starala o loď. Táta si našel práci a stavěl montované domy,“ řekl.

V přístavu San Pedro ale jejich pouť nakonec i skončila. Michaelův otec špatně vyplnil vízum a američtí celní úředníci byli nesmlouvaví: „Buďte okamžitě sami opustíte USA, nebo vás vyhostíme my!“

„Otec chtěl jet dál až do Austrálie, ale mamka už to nedala. Po čtyřech letech už toho měla dost,“ uvedl.

Pro rodinu to znamenalo rychle se zbavit své lodi a honem domů. „My děti jsme si mamkou sedli na letadlo a za naše úspory jsme letěli do Německa. Otec ještě musel prodat loď, ale pak už do Německa neletěl. Chtěl se vrátit domů do Československa,“ líčí Michael.

Mezitím totiž došlo v komunistickém Československu k převratu, a tak se Trampota starší vrátil domů za sestrou do Benešova u Prahy, která mu alespoň v počátcích hodně pomohla.

Jeho manželka v té době bydlela v Bavorsku i s dětmi, kde se živila tím, že pečovala o seniory, do Nové Pece jezdila jen o víkendech a prázdninách.

Jose Trampota v zápětí po návratu domů začal znovu podnikat, tentokrát v oboru elektro. Vozil z Německa do Československa použité elektrospotřebiče, které případně nechal opravit a za vyšší cenu prodával. Podnikání se dařilo, bohužel si ale našel špatného jednatele, který na něj „ušil boudu“.

Udal ho Policii ČR, že si objednal zmlácení svého obchodního konkurenta. Policisté pak Josefa Trampotu tři měsíce drželi ve vazbě, mezitím jednatel celou firmu vytuneloval.

„Když otce pustili, tak jsme na jednatele firmy podali trestní oznámení. Všechny soudy jsme vyhráli. Dodnes na něj máme exekuční výměr, ale on oficiálně nic nemá. Sice vlastní velkou kamionovou přepravu, ale před zákonem nemá vůbec nic,“ doplnil.

Po neúspěchu v Benešově následovalo stěhování do Nové Pece, kde původně bydleli dva roky v karavanu u jednoho známého na zahradě. Až pak si nechali postavit rodinný dům. Postupně nakoupil otec i vedlejší pozemky s mokřady a močály a rozhodl se, že z nich udělá rybníky, kde bude chovat raky říční. „Otec si koupil starý pásový bagr, buldozer a na pozemcích postupně vzniklo osm rybníků,“ popisuje. To se psal rok 2005.

Původní záměr s chovem raků se ale příliš nevydařil, především kvůli teplotě vody. Nakonec tu Josef Trampota vysadil pstruhy a lákal hosty na sportovní rybolov. Rybáři si tu mohli nechat pstruhy upéct. „Lidem to chutnalo, informace se rozkřikla, začali jsme mít stále větší zájem, a proto se naši rozhodli, že si tu postaví rybí restauraci,“ uvedl s tím, že takto vznikl Wellnesshotel Marlin. Nejprve zde fungovala známá rybářská bašta. Místní rádi vzpomínají i na její původní podobu, kdy se v době

nepříznivého počasí okolo lavic a stolů natáhly gumové plachty, uvnitř byl plynový teplomet, pak stačila kapka grogu a večírek byl na světě. Hotel Marlin vznikl pomalu, přestavovala se původní budova. Trampota mladší se vyučil rybářem.

„Základní školu jsem dokončil v bavorském Waldkirchenu, uměl jsem česky velice špatně,“ uvedl. Od svých 25 let pak pomáhal otci budovat Wellnesshotel Marlin. Přitom získal určitou profesní zručnost a na pár let odešel vydělávat peníze do zahraničí, pracoval jako topenář, zedník či obkladač ve Švýcarsku. Nevěstu si ale našel v Nové Peci, společně vychovávají syna.

Když otec Josef v 67 letech zemřel na zástavu srdce, Michael se vrátil ze Švýcarska a převzal hotel sám, nyní ho provozuje se svojí matkou. Vedle něj, matky a manželky tu na stálo pracují čtyři zaměstnanci, přes léto minimálně čtyři další brigádníci. Velkou výhodou dnes tříhvězdičkového hotelu je blízkost Lipenské přehrady. Restaurace je zaměřená na rybí a zvěřinové speciality. Ryby si majitel chová ve vlastní sádce, kudy protéká potok a je přímo za restaurací, které dává vypreparovaný marlín nezaměnitelný vzhled. Pro hosty je zde také připravený bazén o velikosti 8 metrů krychlových, kde je i protiproud. Poskytují zde i masáže, k dispozici je malá posilovna, solárium, infračervená sauna, venku je dětské hřiště. Návštěvníci mají na výběr z dvoj, tří a čtyřlůžkových pokojů.

Michael Trampota v Nové Peci na Prachaticku vlastní hotel Marlin. Ten zdobí skutečný vypreparovaný marlín modrý, kterého ulovil jeho otec.

„Lod' nás stála veškerý
majetek. Na cestu nám
už moc peněz nezbylo.
Mamka měla starost,
kam za ty peníze dojedeme.“

NA LIPNO BY NA RYBY MOHLA JEZDIT CELÁ EVROPA

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV RADKA FILIPA

Rybářská turistika zaměřená na chov dravců, ne lov kaprů vysazených pouze na maso. Tak by to podle Radka Filipa, šéfredaktora renomovaného rybářského časopisu, mělo vypadat na Lipně.

Radek Filip je šéfredaktorem rybářského časopisu Kajman, který si každý měsíc přečtou desítky tisíc lidí. Rybaření je tak nejen jeho práce, ale hlavně koníček. Lipenská přehrada patří k častým tématům v časopise, který rediguje. Sám na Lipno často jezdí rybařit a přehrada považuje za jednu z našich klíčových rybářských lokalit.

„Budoucnost Lipna vidím v rybářské turistice zaměřené na lov dravců, ne v lovu vysazených kaprů na maso, jak je tomu dnes. Pokud by byly zavedeny horní míry dravců nebo ještě lépe kdyby se tu začalo lovit výhradně metodou chytí a pustí, a opravdu dobře by tu fungovala rybářská stráž, tak by na Lipno během několika let začala jezdit na ryby celá Evropa, celý lipenský region by z toho profitoval,“ uvedl Radek Filip pro časopis Lipensko.

Podle něj je Lipno jakožto největší vodní plocha v ČR výjimečná nejenom svojí rozlohou, ale pro rybáře i zajímavým hloubkovým profilem. Jedná se totiž o poměrně mělkou nádrž, ve které by se měly ryby dobře třít, voda se rychleji prohřívá. Navíc se tu ryby mohou vyskytovat v celé výšce vodního sloupce. Nejsou zde „mrtvé zóny“ například v hloubkách od 30 do 60 metrů, jako je tomu na Orlíku a podobných přehradách, do kterých ryby zavítají jenom příležitostně.

„Lipno je také specifické tím, že je jedním z mála revírů, který je atraktivní pro rybářské turisty ze zahraničí. Ti už sem ale většinou nejezdí s vidinou fantastických úlovků, ale spíše kvůli prostředí,“ dodal Filip s tím, že na Lipně podle něj nejsou dostatečně chráněny velké ryby všech druhů. „Rybáři si za levnou povolenku mohou odnášet příliš mnoho ryb, které pak ve vodě chybí. Jeho rybí obsádka také není, mimo jiné pod vlivem nadměrného vysazování kapra a dalších faktorů, příliš pestrá. Na Lipně se kdysi lovili obří mníci, síhové, jezerní pstruzi, úhoři a další ryby,“ jmenuje Filip.

Mezi rybáři je Lipno určitě velice často diskutovaným tématem. Rybáři jej znají i kvůli tomu, že bývalo symbolem rybářského ráje a to především z hlediska lovu dravců a úhořů. O tom jaké se tu lovily štiky, okouni a candáti se podle Filipna mezi rybáři často vyprávějí legendy. Radek Filip na Lipno jezdí několikrát do roka a loví výhradně dravce, v okolních řekách se soustředí na pstruhy a lipany.

„Při lovu dravců se snažím zaměřovat na ty největší ryby pomocí umělých nástrah. Ale s výjimkou štik je to dnes s velkými dravci na Lipně velmi špatné. Candátů jsem tu chytil stovky, ale největší měl pouze 64 cm,“ vypráví.

Přitom na některých jiných revírech nebývá problém chytil několik větších candátů za den. Podle Filipa to vypovídá velmi přesně o aktuálním stavu lipenských candátů, ze kterých drtivá většina nedosahuje zákonné lovné míry. Okounů jsou na Lipně kvanta, ale úlovek ryby nad 40 cm není příliš reálný. „Můj největší okoun tak má, tuším 39 cm. V minulosti se tu přitom běžně chytali okouni nad 50 cm. Moje největší štika tu měla lehce přes 90 cm. Byl jsem ale v lodi u úlovku 2 štik nad metr. S tím, že ta větší z nich, kterou chytil kamarád Petr Čížek, měřila 112 cm (na snímku,“ uvádí.

Sumce, o kterém mnozí říkají, že je na Lipně přemnožený, tu Radek Filip nikdy nechytil. Je pravda, že se na lov sumců nikdy nezaměřoval, ale na vodách, kde je přemnožený je rybáři chytají i náhodně při lovu jiných druhů ryb.

V září se na Lipně opět zúčastní závodu Illex Lake Trophy, což je největší závod v lovu ryb přímo z lodě na našem území, kterého se účastňují špičkoví rybáři z celé Evropy, kterým se boduje jenom určitý počet největších dravců.

Radek Filip se svým parťákem Martinem Štěpkou chytil na Lake Trophy třikrát. Vždy skončili v první desítce. Dvakrát chytili největší rybu závodu a vyhráli závodní den. Jednou skončili celkově třetí.

Jako šéfredaktor časopisu Kajman minimálně pětkrát do roka vyráží na různé rybářské výpravy.

„Kdysi jsem jezdil hodně do Itálie, kde mám chyceného 75kilového sumce, amury přes 1 metr, 19kilového kapra, parmy přes 70 cm. Velké kapry a sumce mám i z Francie, kam jsme jezdili i na liny. Největší z nich měl 57 cm a 2,7 kg. Ve Slovinsku mám chycenou 100cm hlavatku a 27kilového kapra. V Holandsku jsem chytil 51cm okouna. Ve Španělsku se mi povedlo chytil bájnou parmu comizo přes 75 cm, nebo třeba pěkné okounky pstruhové – black bassy. V Dánsku se mi poštěstil pěkný mořský pstruh 53 cm. V Norsku jsem chytil tresky okolo 20 kg nebo třeba velké pstruhy obecné,“ vypráví.

*Petr Čížek se svoji
112 cm dlouhou štikou.*

PLÁŽ POD OKNY, PLAVBA NA JACHTĚ PŘI ZÁPADU SLUNCE

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV HOTELU RELAX

Dnes je hotel resort Relax v Dolní Vltavici moderní čtyřhvězdičkové zařízení s vlastní stylovou restaurací, hotelovým přístavištěm, gril barem, půjčovnou sportovního vybavení a také wellness centrem. Ještě v 90. letech se jednalo o rekreační zařízení národního podniku Silnice a podle toho to zde vypadalo...

Psal se rok 2003 a dnešní čtyřhvězdičkový hotel Relax, který patří mezi nejkrásnější zařízení tohoto typu na Lipensku, byla zanedbaná ubytovna Národního podniku Silnice České Budějovice. Na jeho vzhledu se projevil nulové investice, uvnitř bylo jen základní vybavení ještě z dob komunismu. Moderní formě rekreace neodpovídala ani vnitřní kompozice hotelu.

Nové majitele, kteří tehdy hotel koupili, zaujala především jeho jedinečná poloha.

„Objekt na břehu jezera nabízí neuvěřitelné možnosti. A Dolní Vltavice je zajímavým místem, navíc jezero je tu nejšířší, což má pro nás svou cenu.“ uvedla Lucie Míšková, která pracuje v obchodním oddělení hotelu Relax.

I hosté polohu resortu oceňují, protože kromě jedinečného výhledu disponuje vlastní pláží i přístavištěm. V jeho blízkosti se nachází také přívod, což je výhoda pro každého, kdo plánuje výlety do okolí. Jinak tu na návštěvníky čeká naprostý klid a pohoda. „Jedná se zkrátka o nejkrásnější konec světa,“ usmívá se Lucie Míšková.

Původní podoba objektu.

Jak je patrné i z fotografie níže, změnilo se téměř všechno. Tehdejší rekreační objekt je teď kompletně přestavěný, včetně základů, dnes je zde například i vlastní čistička odpadních vod. Hotel Relax v současné podobě funguje od roku 2012. Součástí resortu je také penzion Maják, který prošel rozsáhlou rekonstrukcí a byl otevřen v dubnu 2016. Kromě ubytování tu návštěvníci najdou ale mnoho dalších služeb.

Ti, kdo sem zavítají, ať už po vodě nebo po souši, mohou využít nejen komfortní ubytování, ale také stylovou restauraci nebo venkovní gril bar s vynikajícími hamburgery. V nabídce služeb nechybí ani půjčovna sportovního vybavení – především elektrokola, paddleboardy, mořské kajaky a motorové čluny jsou hitem letní sezóny. Novinkou tohoto léta bude snack bar u hotelové pláže, nabízející osvěžení nejen hotelovým hostům, ale i projíždějícím cyklistům.

Další zásadní změnou, kterou resort v současnosti prochází, je výstavba apartmánových domů a wellness centra. Díky novým plně vybaveným apartmánům se kapacita resortu zvedne již tuto sezónu ze současných 92 na 138 lůžek. Za zmínku stojí třeba luxusní apartmán Admirál s vlastní saunou a venkovní vířivkou, ensuite ložnicemi a vintérou, to vše s výhledem do okolní krásné krajiny.

Wellness přivítá své první návštěvníky v září tohoto roku a nabídne jim kromě bazénu také saunový svět, venkovní vířivku, spa centrum nebo privátní zónu pro nerušený relax.

V plánu je také výstavba nového kongresového centra na přelomu roku 2017/2018 neboť i firemní turistika a svatby zde mají své stálé místo a jsou často poptávanými službami. „Letní sezóna je jako stvořená pro pořádání svateb, se kterými máme bohaté zkušenosti. Není nic romantičtějšího než obřad na pláži a poté plavba na jachtě při západu slunce,“ uzavírá Lucie Míšková.

Návštěvníky tu čeká
naprostý klid a pohoda.
„Jedná se zkrátka
o nejkrásnější konec světa,“
usmívá se Lucie Míšková.

VYŠEBRODSKÝ KŘÍŽ HODNOTOU SROVNATELNÝ S KORUNOVAČNÍMI KLENOTY

TEXT JAN STRAKA

FOTO CISTERCIÁCKÉ OPATSTVÍ VYŠŠÍ BROD, BOHUMIL KOSTOHRYZ/BOSHUA, MĚKZ VYŠŠÍ BROD

V chrámovém pokladu cisterciáckého opatství ve Vyšším Brodě se nachází památka patřící k nejpřednějším skvostům zlatnického umění, jaké se dochovaly na evropské půdě. Kříž zvaný Závišův byl pro svůj unikátní význam vyhlášen národní kulturní památkou a svou hodnotou bývá staven naroveň českých korunovačních klenotů.

Legendární Závišův kříž, který je s vyšebrodským klášteřem spjat již od 13. století, si můžete prohlédnout v hlavní turistické sezóně od července do září. Vzhledem k jedinečné duchovní, materiální a historické hodnotě je vystavován za nejpřísnějších bezpečnostních podmínek. Je ukázán v tzv. Rožmberské oratoři v chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Právě oratoř byla při přípravách Zemské výstavy jižní Čechy – Horní Rakousko 2013, kdy byl tento relikviář vystaven poprvé po 75 letech, určena jako jediný prostor klášteřa způsobilý k tomuto účelu. Způsob vystavení v záměrně prostém interiéru přináší jedinečnou možnost stanout tváří v tvář Závišovu kříži. Návštěvníci nejsou v tichu Rožmberské oratoře ničím vyrušováni a mohou na sebe nechat působit jeho mystickou září. O zajímavosti spojené s významem, osudy a symbolikou vyšebrodského křížového relikviáře ale nebudou ochuzeni. Veškeré informace se dozví v gotickém sklepení klášteřa, kde je připravena multimediální expozice Závišův kříž – splendor mysticus (mystická záře). V těchto úchvatných prostorách jsou navíc vystaveny kopie devíti deskových obrazů Mistra Vyšebrodského oltáře na velkých světelných panelech. Expozice v dolním patře sklepení shrnuje překvapivé výsledky nedestruktivního průzkumu rožmberské hrobky, která se nachází pod presbytářem opatřského chrámu.

Kříž daroval klášteřu Záviš z Falkenštejna

Původ Závišova kříže je z velké části zahalen rouškou tajemství, jelikož historické prameny přinášejí jen neúplné zprávy. Vytvořila jej zřejmě ostřihomská dvorská dílna v prvních desetiletích 13. století jako korunovační kříž Bély IV. Relikviář

je vyzdoben neobvyklým počtem kvalitních vzácných kamenů a víc jak dvěma stovkami perel. Již v době jeho vzniku muselo být velkou vzácností i devět byzantských přihrádkových emailů, zdobících rubní stranu, které pocházejí z 11., nebo dokonce z 10. století. V nitru kříže je uložena relikvie nad jiné významná, část dřeva pravého Kříže, na němž zemřel Ježíš Kristus. Kolem hlavní relikvie jsou pak v malých schránkách uloženy relikvie 25 světců a světic. V Evropě se nachází vícero křížových relikviářů shodného typu, ale není možné mezi nimi nalézt takový, na jehož výzdobu byl použit takový počet kvalitních kamenů a který by byl zlatý, jako je to v případě Závišova kříže

Podle tradice věnoval zlatý kříž klášteřu Záviš z Falkenštejna. Ale jak se relikviář mohl dostat do rukou tohoto ambiciózního šlechtice? Jak praví staré přísloví: Za vším hledej ženu. V roce 1270 přivezla Anna Mačevská (dcera Bély IV.) do Čech uherský korunní poklad. Podle jedné z hypotéz byl jeho součástí i kříž později zvaný Závišův. Anna do českých zemí uprchla kvůli mocenským bojům za svou dcerou Kunhutou, manželkou Přemysla Otakara II., který zahynul v bitvě na Moravském poli v roce 1278. V rukách ovdovělé královny Kunhuty zřejmě zůstala podstatná část královského pokladu. Jak víme, Záviš z Falkenštejna se posléze s královnou oženil a drahocenný ostatkový kříž, který snad pocházel z královnina dědictví, věnoval v 80. letech 13. století vyšebrodskému klášteřu, na jehož založení se podílel i Závišův otec, Budivoj z Krumlova, příbuzný zakladatele Voka I. z Rožmberka. V kapitulní síni vyšebrodského opatství našel Záviš po své popravě v Hluboké nad Vltavou v roce 1290 i místo svého posledního odpočinku.

HOŘICKÉ KULTURNÍ LÉTO NABÍDNE VÁCLAVA NECKÁŘE NEBO CITRON

TEXT VÁCLAV VOTRUBA FOTO ARCHIV MĚSTA HOŘICE NA ŠUMAVĚ

Citron s Láďou Křížkem a Tanjou, Václav Neckář a Bacily, František Ringo Čech, Michal Nesvadba... Hořické kulturní léto už roky nabízí prvotřídní zábavu a nejinak tomu bude i letos. Program je opět velmi rozmanitý a postavený převážně na známých jménech.

„Předpokládám, že vrcholů letos bude hned několik,“ říká starosta Hořic na Šumavě Martin Madej. „Velký zájem je vřadycky o vystoupení Františka Ringo Čecha, bezesporu nezklame ani tentokrát. Mám radost, že se nám podařilo domluvit koncert ostravského Citronu, který zažívá ohromný comeback se zpěvákem Láďou Křížkem či Václava Neckáře, jenž přijede se skupinou Bacily.“

Zmíněný Citron vystoupí v rámci tradičního Rockfestu Hořice na Šumavě, který se koná vždy poslední sobotu v červenci. Na akci zahraje i další legenda tuzemské rockové scény – Aleš Brichta, bývalý frontman Arakainu. „Věřím, že letošní Rockfest bude jedním z největších, co jsme zatím udělali,“ dodává Martin Madej.

„Věřím, že letošní Rockfest bude jedním z největších, co jsme zatím udělali,“ dodává Martin Madej.

Hořické kulturní léto tradičně odstartuje těsně před letními prázdninami – 24. června. „První vlaš-tovkou bude stejně jako v minulosti Hořická slavnost, na které nebude chybět doprovodný program pro děti i dospělé. Večer pak v amfiteátru zahraje country kapela Patrola,“ nastiňuje Martin Madej.

Každoročně velmi zajímavou událostí jsou světoznámé Hořické pašijové hry, které v loňském roce oslavily úctyhodných 200 let svého trvání. Letos se uskuteční 1. a 8. července.

Z programu dále zmiňme Milifest, což je unikátní festival na podporu talentovaných dětí, který nabídne vystoupení například Lenky Hružové, dále kultovního Roberta Křesťana s Druhou trávou a stále populárnější Hořické trhy, jež letošní Hořické kulturní léto zakončí 19. srpna.

Amfiteátr v Hořicích na Šumavě je jedním z nejmalebnějších a nejlépe vybavených kulturních stánků na jihu Čech. „Hořické kulturní léto je každým rokem oblíbenější, což dokazují statistiky – návštěvnost neustále roste. Mezi návštěvníky jsou jak místní lidé, tak diváci z okolních obcí i větších dálek. Samozřejmě nás to nesmírně těší. Jsme rádi, že lidé mají o kulturu stále zájem a že jim můžeme nabídnout nejen příjemný zážitek. Chceme lidi především bavit,“ vzkazuje starosta Hořic na Šumavě.

Program Hořického kulturní léta 2017

- So 24. 6.** Hořická slavnost, zahájení Hořického kulturního léta 2017, od 14:00 doprovodný program pro děti i dospělé, od 19:00 country kapela Patrola
- So 1. 7.** Pašijové hry od 20:30
- So 8. 7.** Pašijové hry od 16:30
- So 15. 7.** Milifest, festival na podporu talentovaných dětí, od 13:00, účinkují Lenka Hružová, Patrik Kee, Lazareth a další
- Pá 21. 7.** Robert Křesťan a Druhá tráva, host Parní Wanna, od 19:00
- So 29. 7.** Citron s Láďou Křížkem a Tanjou + Aleš Brichta, dvojkonzert + další hosté, od 16:00
- Pá 4. 8.** Václav Neckář & Bacily, od 20:00
- So 12. 8.** Ringova škola života a sexu, zábavný pořad, od 20:00. Účinkují: F. R. Čech, Mojmír Maděrič, Sandra Pogodová
- Ne 13. 8.** Michal je kvítko, dětské představení Michala Nesvadby, od 16:00
- So 19. 8.** Hořické trhy, od 9:30 staročeské trhy + bohatý doprovodný program, od 19:00 zakončení Hořického kulturního léta - Papouškovo sirotci a Chlapi v sobě

Na všechny večerní akce mají vstup děti do 12 let zdarma.

Vstupenky budou k dostání na úřadě městyse Hořice na Šumavě a v síti TICKETSTREAM.

Veškeré informace jsou k dispozici na www.horicenasumave.cz.

ČESKÉ HRADY CZ MÍSTO KONÁNÍ: ROŽMBERK NAD VLTAVOU

TEXT ANTONÍN MRÁZEK FOTO ARCHIV ROŽMBERK NAD VLTAVOU A HRADY CZ

Olympic, Arakain a Lucie Bílá, Vladimír 518, Vypsaná fixa, Richard Müller nebo Tomáš Klus – i ti vystoupí na festivale Hradů CZ, který se bude konat od 4. do 5. 8. 2017 v Rožmberku nad Vltavou.

Jedinou jihočeskou štací letního kulturního festivalu HRADY CZ je státní hrad Rožmberk nad Vltavou. Třináctý ročník festivalu HRADY CZ se koná na pěti hradech v Česku a třech hradech na Moravě během léta 2017. Jedná se o akci s největší návštěvností u nás. Celý festival v minulém roce navštívilo 140.000 lidí.

Festival je možné spojit s návštěvou hradu Rožmberk, vše podtržené nádhernou jihočeskou přírodou, to je správná volba pro jednotlivce či celou rodinu jak začít druhou polovinu prázdnin.

První ročníky se odehrávaly na zdejším fotbalovém stadionu, přímo v intravilánu obce, ale s každoročně zvyšující se návštěvností se festival přesunul zhruba 700 metrů za město, na louku s výhledem na hrad Rožmberk.

Projekt si klade za cíl především nabídnout divákům přehlídku těch nejúspěšnějších českých a slovenských skupin a zpěváků na současné hudební scéně. Dalšími aspekty akce je určitě poznávání našich kulturních památek (účastníci festivalu mají prohlídku zdarma), podpora a rozvoj turistického ruchu, finanční podpora chátrajících památek a v neposlední řadě i ochrana přírody a ekologie.

Letošní ročník se koná v termínu **4. - 5. 8. 2017** a seznam účinkujících je opět nabitý hvězdami i méně známými jmény. V Rožmberku vystoupí:

SMRTISLAV / THE AGONY / VLADIMÍR 518
VISACÍ ZÁMEK / KARNEVAL
ARAKAIN A LUCIE BÍLÁ / RYBIČKY 48
HORKÝŽE SLÍŽE / TROCHA KLIDU
XINDL X / MANDRAGE / STO ZVÍŘAT
PORTLESS / WOHNOUT
MAJK SPIRIT + H16 / RICHARD MÜLLER
ANNA K / OLYMPIC / VYPSANÁ FIXA
TOMÁŠ KLUS / MIG 21

Součástí pátečního programu bude již tradiční vyhlášení nejhezčích karnevalových masek návštěvníků festivalu, které jsou odměňovány přímo na pódiu za účasti vybraných hudebních osobností. V rámci celého letního festivalu probíhá i divácká fotosoutěž pro profíky i amatéry, jejíž vítězové získají hodnotné dary od partnerů celé akce.

WINDY POINT V ČERNÉ V POŠUMAVÍ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV WINDY POINT

Originální bar Windy Point v Černé v Pošumaví slaví 10 let fungování. Na léto chystá 30 akcí plných sportu, dobré muziky, zábavy, ale především vynikajících koktejlů.

Více než 30 akcí pro veřejnost přichystal na toto léto David Neumann provozovatel nejhezčí pláže široko daleko s názvem Windy Point. Budou tu koncerty, promítání filmů, sportovní akce. Vedle toho tu budou na programu různé workshopy, cvičení na břehu i ve vodě, může se zde hrát beach volleyball, pro děti jsou připravené dílničky, je zde relaxační zóna plná obřích polštářů a houpacích sítí, na vodě jsou různé atrakce jako například šlapadlo či paddleboardy. Na pláži je také škola surfingu.

Program je přebohatý, ale nikdo se tomu nesmí divit. David Neumann tu slaví kulaté výročí, podle kterého se celoprázdninová akce jmenuje „10. léto s Vámi“.

„Program připravujeme podstatnou část zimy. Hledáme vhodné interprety, aktéry jednotlivých show,“ říká Neumann.

Součástí pláže, která je napůl písčiná a napůl zatravněná je vedle moře sluníčka a zábavy také originální Cocktail bar s spoustou dobrých drinků.

Profesionální barman, několikanásobný mistr republiky a dvojnásobný vicemistr Evropy David Neumann začal pláž v Černé provozovat před deseti lety. Předtím trávil léto v podobném baru jako si vybudoval sám, ale v Chorvatsku. „Tehdy jsme se tam na letní sezonu už nedohodli a já měl po osmi letech volné léto,“ vzpomíná. Dostal nabídku, aby na

pláži, kterou dnes sám provozuje, udělal barmanskou show. S přítelkyní se do tohoto místa na břehu Lipenského jezera zamilovali.

Původem Pražák se navíc do Černé před dvěma léty úplně přestěhoval. Vedle provozování letní pláže ho živí barmanské show, barový catering a zabývá se také výukou nových barmanů. Ve Windy Pointu je za barem každý pátek a sobotu večer. Po zbytek týdne jsou zde jeho kolegové. Efektivní show s létajícími lahvemi, šejkry či jednotlivými ingrediencemi je zde na programu každý den. Vedle toho se zde dělají barmanské workshopy, v poslední době zaměřené i na děti, kterým samozřejmě míchají nealkoholické drinky.

„Nealko drinky jsou hrozně v oblibě. Z těch alkoholických se u nás nejčastěji pije Aperol Spritz, Mai Tai, což je silný drink složený ze směsi karibských rumů, mandlového, meruňkového likéru a ananasové šťávy, hodně aromatický a osvěžující drink, dále Mojito, Pina Colada, Sex on the Beach. Namícháme ale jakýkoliv drink, nic není problém,“ uvádí Neumann.

Specifický program tu mají připravený od čtvrtka do neděle každý den. Od pondělí do středy si pláž žije svým běžným životem. Čtvrtky jsou věnované promítání francouzských nebo italských komedií, v plánu jsou i dokumentární filmy. Pátky tu nazývají talentové, svůj um tu budou předvádět ti, kteří jsou ve svém oboru ti nejlepší. Například půjde o malování světlem, představí se mistr světa v jojo. Také tu postaví rampu, na které budou skákat mistři republiky na kole, koloběžkách atd. V sobotu začíná program již hodně brzy odpoledne, večer následuje hudební produkce, vybranou skupinu střídá DJ, program končí ve 2 hodiny ráno.

Neděle je sportovní, turnaje v plážovém volejbale či fotbale, vodní soutěže. Všechny akce jsou zdarma, na provoz přispívá obec Černá v Pošumaví a další sponzoři. Novinkou bude soutěž o nejhezčí fotku zapadajícího sluníčka. „Máme tu nejhezčí západ Slunce z celého Lipenska, tak uvidíme, jaké fotky nashromáždíme,“ uzavřel Neumann.

NEVŠEDNÍ SPORTY U VODY

TEXT A FOTO ADÉLA ČERNÁ

Máte pocit, že vás letní nabídka půjčoven sportovního vybavení už nemůže překvapit? Jste ostřílenými letními harcovníky po vodách českých a troufáte si tvrdit, že na zábavu u vody jste specialisté? Pokud zrovna nepatříte k takzvaným plážovým povalečům a raději vyhledáváte aktivnější způsoby, jak strávit čas u vody, pak je tento článek určený vám.

Voda, vítr, slunce - asi každý zná tuto klasickou kombinaci, pokud chce vyzkoušet windsurfing, případně jachting – sporty, pro něž je Lipno jako stvořené. Co když ale vítr nefouká? Jak zabavit sebe a své ratolesti a dopřát si tak opravdu aktivní odpočinek u vody? Pro letošní sezonu mají v kempu Jestřábí na Lipně připravenou spoustu nevšední zábavy na vodě. Flyboard, aquaskipper, surfbike a další netradiční sporty vhodné pro celou rodinu. Užívat si vodu je také možné na paddleboardech, sit-on-topech nebo mořských kajacích.

Mořský kajak si asi bez větších problémů do-

káže dnes představit většina z nás, někdo jej již dokonce vyzkoušel. Jde o velmi stabilní loď vhodnou na vlny i do trochu větrnějšího počasí. Rozlehlá vodní plocha láká k velkým objevitelským výpravám, na něž je právě mořský kajak jako stvořený. Výhody v opravdu parném létě má i tzv. sit-on-top. Jak již z anglického názvu vyplývá, jde v podstatě o plavidlo, která nemá „kokpit“, je samovylévací a v případě, že se chcete osvěžit koupelí ve vodě, snadno na ně nastoupíte i na hloubce. Kdo umí pádlovat, má rád sluncem zalité pohodové vyjížďky, tuto loď jako když najde.

Pro odvážnější a také trochu zkušenější pádlaře pak stand-up paddleboard (SUP) nebude úplně neznámou. Jde v podstatě o plovák podobný těm windsurfovým. Zajímavým zpestřením je pak tzv. boardercross, kdy je cílem nejen v co nejkratším čase absolvovat vytyčenou trať, ale dovoleno je i srážet soupeře z jeho plováku.

Surfbike je však pravým potěšením právě pro děti a jezdce s dobrou stabilitou. Pokud jste někdy viděli plovák s řídítky a sedačkou, na kterém se dotýčný pohyboval jako při jízdě na kole, pak jste měli s největší pravděpodobností tu čest sledovat právě surfbike. Jezdit na kole přece dnes umí snad každý, co si ale vyšlápnout na výlet na kole právě po hladině Lipenské přehrady?

Aquaskipper už je skutečně pro velké fajnšmekry vodních radovánek. Na Lipně máte možnost za příznivých povětrnostních podmínek pozorovat foilovací katamarán Flying Phantom, o němž jsme psali již v jarním vydání časopisu Lipensko. Na takovou pilotáž už ale musíte být opravdu zkušenými jachtaři. Foilovat – nebo také pohybovat se jako vodoměřka na vodní hladině - už nyní můžete i vy, potřebujete mít jen smysl pro rytmus a umět trochu „hopsat“. Odměnou je vám pak zážitek jako z jiného světa, po hladině totiž neplujete, ale doslova létáte.

Velkou obrodou letos prochází windsurfing a s příchodem nových možností vybavení se přibližuje i rekreačnějším jezdčům. Vyzkoušet si tak tento větrný sport má dnes možnost prakticky

každý. Jízda na „stand-upovém“ prkně s přiměřeně velkou plachtou je totiž vhodná právě pro začátečníky a přivede tak k tomuto krásnému sportu i ty opatrnější.

Opravdovými požitkářům a milovníkům větru pak nezbyvá než doporučit kiting. Pod vedením zkušených instruktorů se opravdu šikovní snaživci mohou rozjezdit na vodní hladině už první den. A považte! Kdo by si nechtěl vyzkoušet jízdu na „prkně“ taženém velkým nafukovacím drakem, když kolem stříká voda, svítí slunce a pořádnému rozjezdu nic nebrání?

Co dělat, když přece jen nefouká? Víte, co je to Flyboard? Možná každý z nás ve svých nejdřívejších snech toužil chodit po hladině nebo se vznášet nad zemí. Spojením „tryskových bot“ a dostatečného přísunu vody teď můžete doslova létat nad hladinou, jak se vám zachce. Odvážnější si mohou vyzkoušet i skoky podobné těm delfíním a užít si opravdový zázrak v podobě létání bez námahy.

Tak co vy na to? Není na čase si vyzkoušet i trochu nevědní sporty? Zvládne to opravdu každý a nemusí být vrcholovým sportovcem. A v případě, že si netroufáte, v kempu Jestřábí si můžete s klidem půjčit i windsurfové sady pro úplné začátečníky a své odvážné ratolesti přihlásit třeba do kurzu kitingu, jachtingu nebo malého dobrodruha, kajákáře či záchranáře. **Více informací naleznete zde: www.kemplipno.cz.**

Co dělat, když přece jen nefouká? Víte, co je to Flyboard? Možná každý z nás ve svých nejdivočejších snech toužil chodit po hladině nebo se vznášet nad zemí. Spojením „tryskových bot“ a dostatečného přísunu vody teď můžete doslova létat nad hladinou, jak se vám zachce. Odvážnější si mohou vyzkoušet i skoky podobné těm delfíním a užít si opravdový zázrak v podobě létání bez námahy.

SERIÁL

O LIPENSKÝCH OBCÍCH:

LIPNO NAD VLTAVOU

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAVEL PECHOUŠEK A TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Od historiků slyším, že dřívější význam obce nelze srovnávat s tím, jaké je to dnes. V čem je úspěch Lipna nad Vltavou v období po roce 1989?

Je pravda, že když se v devadesátých letech řeklo „jedu na Lipno“ tak to většinou znamenalo Černou v Pošumaví, Horní Planou či Frymburk. Povědomí, že u Lipna je také Lipno nad Vltavou nebylo moc vysoké. To se trochu změnilo. A úspěch? To je velmi ošidná věc. Z hlediska vývoje sídla navíc měřena velmi dlouhodobým metrem. Tak se odvážím pouze konstatovat, že vývoj posledních let je v mnoha ukazatelích docela pozitivní.

Sám jste starostou od roku 1993? Jaká byla situace v obci po roce 1989. Jaké jsou vaše největší úspěchy?

Tehdejší podoba Lipna vznikla v padesátých letech, kdy většina sídla byla postavena jako zařízení staveniště pro stavbu vodního díla, tedy jako dočasná věc. Jeho podobu bych přirovnal k městskému sídlišti bez přirozeného zázemí města. Ta se do roku 1989 příliš nezměnila.

Po roce 1989 se zdálo, že Lipno nemůže jako samostatná obec po ekonomické stránce přežít. V počátcích náklady na prostý provoz obce téměř třikrát převyšovaly rozpočet. Stát se zbavoval přítěží způsobem k obcím ne zrovna přátelským, takže například Okresní podnik služeb rozdělil tak, že 6megawattovou hnědouhelnou kotelnou, která vytvářela roční ztrátu téměř milion korun, převedl obci a kemp, který naopak přinášel určitý příjem prodal. Navíc díky historii obce nebyl na rozdíl od ostatních obcí Lipno vrácen žádný tzv. historický majetek. Obec tehdy neměla téměř nic. Vlastně měla... Opět díky historii vzniklo v obci naprosto výjimečné společenství lidí. Nakonec se ukázalo, že schopnosti tohoto společenství jsou nade všechny materiální statky.

Mám-li něco označit za úspěch, pak především to, že toto výjimečné společenství funguje dodnes.

Jak vypadá hospodářská situace obce nyní?

Po mnoha letech, kdy Lipno patřilo mezi nejzaduženější obce v zemi, se pravidelně daří sestavovat

zhruba 50milionový rozpočet a v jeho rámci vytvářet slušné zdroje na provoz, společenské a sociální fungování obce, ale i vlastní zdroje na investice - tedy rozvoj sídla. Majetek obce je oproti roku 1993 více než dvacetinásobný, rozpočet stopadesátinásobný. Nutno říci, že způsob financování obcí v ČR příliš rozvoji sídel nepřeje a časté změny pravidel pro rozvíjející se obce představují veliké nebezpečí. Situaci považuji za velmi křehkou. Takže závěrem k této otázce lze říci: zahlédli jsme světlo na konci tunelu, ale jistě nás čeká ještě dlouhá cesta ke skutečné stabilitě.

Kolik je zde nyní pracovních míst? Jak to bylo po revoluci?

Začnu trochu ze široka. Asi není příliš známá skutečnost, že v území od Vyššího Brodu po Frymburk, které obývá 5 400 lidí, zaniklo 2 200 pracovních míst převážně v primární a terciární sféře. V dnešním pojetí průmyslu a zemědělství je zřejmé, že v těchto oblastech není cesty zpět.

Jediným řešením je tedy terciární sféra a v ní především služby v cestovním ruchu.

Přímo v Lipně v devadesátých letech zanikla polovina pracovních míst a ves se začala vyliďňovat. Odcházeli především mladí. To se vývojem v obci počátkem tohoto století podařilo zastavit a postupem času vývoj otočit. Dnes je v obci více pracovních míst než ekonomicky aktivních obyvatel. Podle průzkumů, které prováděly Vysoká škola Hotelová v Praze a firma KPMG, vytvořil rozvoj obce 500 přímých a 500 nepřímých pracovních míst.

Někde jsem četl, že investoři nainvestovali do Lipna nad Vltavou za poslední roky více než 3 miliardy korun. Je to tak?

Vzmemme-li i obec jako investora, je hodnota investic ještě o půl miliardy vyšší. Jejich struktura je dobře patrná z grafu. Z něho je zřejmé, že každá koruna investovaná obcí přinesla deset korun investovaných soukromým sektorem. To je považováno za velmi dobré skóre. Nejzajímavější ovšem je struktura investorů, kdy na investicích do ubytování, které tvoří

68 % celkové investice se rovným dílem podíleli zahraniční a tuzemští investoři, kdežto investice do služeb jsou téměř výhradně českou záležitostí. Vysvětlení je prosté. Investice do služeb jsou mnohem rizikovější, provozně náročnější, mají často velmi dlouhou návratnost. Toto břímě zpravidla nejsou zahraniční investoři ochotni nést.

Přítom služby jsou pro úspěšné fungování cestovního ruchu naprosto zásadní a nakonec i na tvorbě pracovních míst se podílí největším dílem více než 70 procenty.

Na tomto místě musím poděkovat všem, kteří se odhodlali investovat své prostředky v naší obci. Dobře vím, že v mnoha případech je to stále více o srdci než o chladném počítání návratností.

Největší část investic obce spolýkala technická infrastruktura (čistička, vodojemy a sítě). Na druhém místě jsou investice do bydlení a v těsném závěsu doprava. Přímá podpora cestovního ruchu pak tvoří jen 16 % z celkových investic obce.

Co si turisté v Lipně nad Vltavou nejvíce pochvalují?

Úkol o spokojeném turistovi je zdánlivě jednoduchá rovnice: spokojený turista = ten správný turista + ta správná nabídka. Chci tím jen říci, že je velmi důležité si přiznat, pro koho můžeme být zajímaví, koho můžeme uspokojit a pak mít odvahu přizpůsobit tomu veškeré naše konání i investice. Naši cílovou klientelou jsou zejména rodiny s malými dětmi. Ty vyžadují bezpečí, pestrost služeb a jistou pohodlnost. A přesně to si také nejvíce pochvalují. V loňském roce prováděla společnost KPMG hodnocení většiny horských středisek v zemi. Z hlediska průzkumu spokojenosti turistů vyšlo Lipno zdaleka nejlépe. To ale znamená především to, že nesmíme usnout na vavřínech, neboť všichni ostatní teď přidají.

Jak se v průběhu let změnil počet lidí, kteří tu přenocují?

V loňském roce v Lipně proběhlo 469 tisíc přenocování. To je o 25 tisíc více než v roce 2015. Tento nárůst přinesl především třetí kvartál, ve kterém probíhal Olympijský park. Aktuálně působí v Lipně 159 ubytovatelů.

Jak se na rozvoj obce dívají místní obyvatelé?

Již v úvodu jsem zmínil, že společenství v Lipně považují za naprosto výjimečné a velmi si považují, že se k němu mohou počítat. Nic z toho, o čem jsme zde hovořili, by bez aktivní účasti či alespoň tolerance obyvatel nemohlo vzniknout ani fungovat. Mám pocit, že díky jisté historické zkušenosti zde jasně převládá vědomí, že bez neustálého rozvíjení se nemůže obec dlouhodobě dobře fungovat. Že pro její stabilitu je nutné stát vždy na třech základních nohách: na ekonomické (aby bylo z čeho žít), sociální (aby stálo za to žít) a environmentální (aby se žilo dobře). A snad díky tomu, že je v obci mnoho lidí

s technickým vzděláním, cítím shodu také na tom, že má-li být systém opravdu stabilní, nesmí žádná z těchto nohou o mnoho přerůst ty ostatní dvě.

Jaké má obec plány do budoucích let?

Tak to by bylo opravdu na dlouhé povídání. Pokud se to vyjádřit jednoduše.

Cílem je vytvořit z Lipna něco, čemu se obecně říká DOBRÁ ADRESA.

Zdeněk Zídek

Nar. 28. 10. 1961 v Roudnici nad Labem.

Postupně žil v Roudnici, Praze a Solenicích pod Orlickou přehradou.

Vystudoval Gymnasium v Příbrami a pak ČVUT v Praze obor vodní stavby.

Na Lipno přišel v roce 1985 ihned po škole. Zde pracoval na přehradě u Povodí Vltavy nejdříve jako úsekový technik a pak vedoucí provozního střediska. Od roku 2003 dodnes působí jako ředitel Závodu Horní Vltava.

Koníčky – všechny vodní sporty.

Lipno nad Vltavou se stalo moderním centrem cestovního ruchu s infrastrukturou světové úrovně. Disponuje výbavou pro téměř všechny vodní sporty včetně přístavu pro 130 lodí i nádhernými plážemi. Pro cyklo a inline výlety je k dispozici osvětlená pobřežní stezka nebo krásné hřebenové trasy nad Lipnem. Pro cyklisty je k dispozici síť floutrejlových tras, bikepark či pumptracková dráha. Dominantou Lipna je Stezka v korunách stromů a nově Království lesa.

Oblíbené jsou i dvě celoroční bobové dráhy. Nabídku doplňuje areál adventure golfu, zábavní park, aquapark, dětské hopsarium, špičková sportovní hala a nechybí ani wellness centrum. Pro lyžaře je připraven SKIAREÁL LIPNO s 12 km sjezdových tratí a desítky kilometrů běžeckých stop. Unikátem je bruslení na zamrzlém jezeře.

HORNÍ PLANOU A FRYMBURK SEIDELOVI RÁDI FOTOGRAFOVALI

TEXT PAVEL PECHOUŠEK **FOTO** MUSEUM FOTOATELIÉRU SEIDEL V ČESKÉM KRUMLOVĚ

Legendární krumlovští fotografové Josef a František Seidelovi fotili turisticky atraktivní a navštěvované destinace v 1. pol. 20. stol. Z Lipenska se na obrázcích nejčastěji objevují Frymburk a Horní Planá, téměř není vidět Lipno nad Vltavou.

Frymburk a Horní Planá. Dvě místa dnešního Lipenska, která nejčastěji fotografoval legendární českokrumlovský fotograf Josef Seidel, majitel stejnojmenného fotografického ateliéru, a jeho syn František. Destinace, kterou Seidel fotografoval, patřila v té době mezi nejnavštěvovanější - jejich zvětšení na pohlednicích je pro nás důkazem o tehdejší oblíbenosti mezi prvorepublikovými turisty. Oba Seidelové se stali nejnějnějšími obrazovými kronikáři Šumavy, kteří po sobě zanechali obsahem i rozsahem zcela mimořádné dílo podrobně zachycující jihovýchodní část tohoto pohoří. Samotný pojem Lipensko tehdy neexistoval, Lipenská přehrada vznikla až v 50. letech 20. století.

„Horní Planá byla v té době velice významným místem. Zajímavé město, kde vznikla celá řada pohlednic, navíc spojená s Adalbertem Stifterem. Frymburk bylo centrum obchodu a služeb, které si lidé pomocí pohlednic chtěli rovněž připomínat. Tehdejší prestiží obchodníka bylo to, aby měli dostatek pohlednic na výběr,“ uvedl pro časopis Lipensko Petr Hudičák z Musea Fotoateliéru Seidel v Českém Krumlově.

Dochovaný archiv Seidelových snímků poskytuje jedinečný materiál pro studium kulturní historie a připomíná pohnuté období 1. pol. 20. století včetně problematické česko – německé otázky.

Seidel také rád fotografoval a na pohlednice

umístoval Černou v Pošumaví nebo Hůrku, které byly mimořádné těžbou a zpracováním grafitu. Zajímavá ze Seidlova, tudíž i z pohledu tehdejších turistů, byla Dolní Vltavice. V Seidelově archivu existuje zhruba 10 pohledů na městečko, které skončilo na dně přehrady. Atraktivní byla například i Nová Pec s nedalekým Plešným jezerem s Stifterovým pomníkem. Na mnoha pohlednicích se objevuje i Přední Výtoň. Za celou dobu produkce pohlednic z dílny fotogalerie Seidel existuje mnoho motivů právě z Přední Výtoně nebo také z Vyššího Brodu.

Zvláštní postavení v kolekci pohlednic z Lipenska mají Vítkův hrádek a Svatý Tomáš. „Jednalo se a stále se jedná o turisty hojně navštěvované místo. Proto existuje i několik pohlednic z této oblasti, ať již je to kostel, zřícenina hradu nebo pohled na Alpy,“ uvedl Hudičák. „Seidel byl obchodník, proto musel mít jistotu, že pohlednice prodá a dobře se prodávají pohlednice z míst, která každý zná,“ doplnil Hudičák. Minimální náklad tištěných pohlednic byl tehdy 1 000 kusů.

Zajímavé je, že dnes nejnavštěvovanější místo celého Lipenska Lipno nad Vltavou je na pohlednicích pouze jednou. „Jedná se o nádražní budovu. Tehdy to prostě nebylo navštěvované místo. Pro turisty bylo nezajímavé. Nebyl důvod tam jezdit,“ uvedl Hudičák. Změna nastala až v momentě, kdy začalo vznikat přehradní jezero.

Oblast dnešního Lipenska patřila mezi lokality, které patřily k námětům, jež Seidelovi často využívali.

Unikátní kniha „Lipno – krajina pod hladinou“ opět na pultech lipenských knihkupectví a infocenter

Dlouho očekávaný dotisk knihy „Lipno - krajina pod hladinou“ je od 15. 3. 2017 opět k dispozici na pultech lipenských knihkupectví a infocenter.

Kniha byla slavnostně pokřtěna Ing. Zdeňkem Zídkem vodou z Lipna 4. srpna 2016. Během jednoho měsíce byla zcela rozebrána, říjnový dotisk zmizel do konce prosince a na základě neutuchajícího zájmu čtenářů byl právě realizován další.

„Lipno – krajina pod hladinou“ autorů Petra Hudičáka, Zdena Mrázkové a Jindřicha Špinara ukazuje zmizelou podobu Vltavy a dávné šumavské přírody, památek, měst, obcí a portréty lidí, kteří žili na území dnešního Lipenska před výstavbou přehrady. Prostřednictvím 280 unikátních snímků z Fotoateliéru Seidel, ale i od dalších fotografů, můžeme nahlédnout do míst, která jsou dnes skryta

Vedle Lipenska to bylo například i Železnorudsko nebo Kvildsko. Největší úspěch měly prý pohledy ze Špičáku a šumavská jezera. Je charakteristické, že do negativu byl často vkopírován i text s popisem námětu a signaturou fotografa.

Námětový rejstřík Fotoateliéru Seidel byl velmi široký, sahál od ateliérových portrétů a snímků skupin, až po zachycení různých postav a typů Pošumaví. Snímky poskytují detailní fotodokumentaci měst včetně jednotlivých ulic a náměstí, vesnic, kostelů aj. památek, přírody a krajiny. Podařilo se na nich zachytit celou řadu obtížně přístupných, dnes mnohdy již zaniklých míst. Žánrově obrázky vedly až k postižení každodennosti, všedních chvil života, práce, rekreace a sportu.

pod hladinou. Snímky pocházejí z let 1872-2015, mnohé z nich jsou publikovány poprvé, jiné jsou sice již známé, ne však v předkládané kvalitě a souvislostech. Fotografové zachytili portrét a tvář, dochované texty zase myšlenky a duši. Proto jsou v knize umístěny i ukázky ze vzpomínek fotografovaných osob a z jejich literárního díla.

Prodejní cena 590,- Kč. **Více informací:** www.seidel.cz/lipno, objednávky u vydavatele: Českokrumlovský rozvojový fond spol. s r.o. - Museum Fotoateliér Seidel, Ing. Petr Hudičák: hudicak@seidel.cz, tel. 602 348 772.

LIPENSKO OPĚT PŘIVÍTÁ NABLÝSKANÉ VETERÁNY

TEXT PAVEL KACEROVSKÝ FOTO ČK MOTORSPORT

Téměř tři stovky účastníků z celého světa vyrazí 8. září do Dolní Vltavice, kde se bude konat South Bohemia Classic - společenská akce milovníků automobilové historie. Novinkou je kategorie Club, vypsána pro majitele veteránů vyrobených do roku 1945.

Konec léta bude tradičně patřit South Bohemia Classic. Mezinárodní setinová rallye určená pro nadšené veteránisty a majitele rychlých sportáků se rok od roku těší čím dál větší popularitě. Spojení elegance klasických aut se ženskou krásou, mužským šarmem, malebnou jihočeskou krajinou a věhlasnými památkami láká posádky z České republiky, Rakouska, Německa, Slovenska, Maďarska, Ruska, Francie nebo USA.

South Bohemia Classic je společenská akce milovníků automobilové historie s neopakovatelným sportovním nábojem. Nezáleží přitom na co nejvyšší dosažené rychlosti či zručnosti při průjezdu zatáčkami. O vítězi soutěže rozhoduje dokonalá souhra mezi jezdcem a jeho navigátorem během zdolávání speciálních testů, ve kterých se měří čas s přesností na setinu sekundy.

Projíždka po klikatých jihočeských silničkách v kulisách panenské přírody je každoročně výzvou pro téměř

tři stovky účastníků z různých koutů zeměkoule. Centrem největší akce svého druhu na území České republiky bude ve dnech 8. a 9. září 2017 čtyřhvězdičkový Hotel Resort Relax na břehu lipenské přehrady v Dolní Vltavici.

Poslední dva roky si posádky mohly během sobotní etapy užívat krásy Šumavy, letos však vyrazí opačným směrem. Itinerář soutěže je zavede do těch nejhezčích míst na Lipensku a v Novohradských horách.

Novinkou osmého ročníku je prestižní kategorie Club, vypsaná pro majitele veteránů vyrobených do roku 1945, kteří budou preferovat kratší trať a nižší rychlostní průměry. Za poloviční startovné se však mohou těšit na plnohodnotný doprovodný program.

Více informací a přihláška do VIII. South Bohemia Classic je na internetových stránkách www.southbohemiaclassic.cz.

LAKE ART 2017: OD GOTIKY PO BAROKO, ALE ROZHODNĚ NE NUDNĚ

TEXT ADÉLA ČERNÁ FOTO ADÉLA ČERNÁ A ARCHIV KEMPU JESTŘÁBÍ

Umělecký festival Lake Art konaný v kempu Jestřábí v Černé v Pošumaví se odehrál na začátku května. Účastníky předchozích ročníků byli nejen sochaři z celé České republiky a Evropy, ale na toto velmi nevšední sympozium zavítalo i mnoho umělců doslova z celého světa.

Letošní již 6. ročník konaný začátkem května přinesl opět mnoho zajímavého. Hlavní nosnou linií celého sochařského sympozia bylo téma od gotiky po baroko v jižních Čechách.

Sochaři bývají poměrně velcí tajnůstkáři, a co se zrodí z velkého kusu kmene, bývá dlouho tajemstvím. Možná právě proto jsou všichni výtvarníci tak odlišní od běžných smrtelníků. V kmeni stromu jsou schopni vidět postavy, zvířata, nadpřirozené bytosti i velmi abstraktní výjevy poměrně konkrétně. I proto by se sledování postupu jejich práce dalo snadno přirovnat ke čtení napínavé detektivky nebo sledování velmi vyrovnaného sportovního klání. Až do poslední chvíle je divákovi finální výsledek utajen.

V loňském olympijském roce se výtvarníci museli popasovat s pro ně trochu nevšední tematikou, jíž byl sport. Velké urostlé kmene tak daly vzniknout opravdovým sportovním perlám. Velmi konkrétní byla například socha plavkyně v nadživotní velikosti. Trio soch pak doplnily abstrakce symbolizující větrné prostředí Lipenské přehrady. Všechny tři sochy jsou nyní součástí stálé expozice v místě svého vzniku

v kempu Jestřábí. Na koupající se návštěvníky tak shlíží a symbolicky je chrání právě socha plavkyně, umístěná na samém břehu jezera.

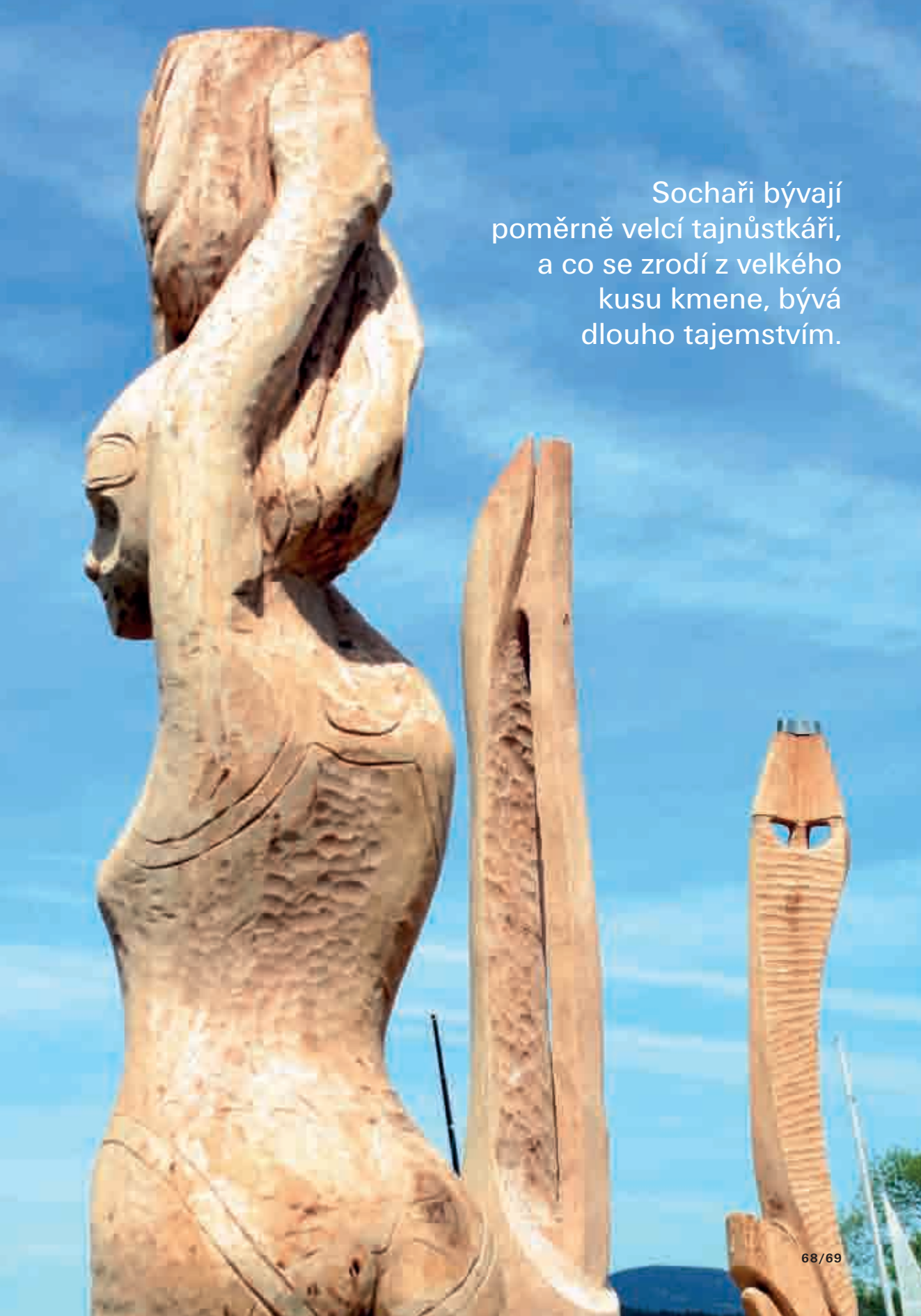
Velmi blízkým motivem tomu letošnímu byl i ročník 2015, který dal vzniknout vznešené soše baronky Hedviky, jejímž otcem nebyl nikdo jiný než opravdový matador festivalu Lake Art – Jiří Genzer. Vznešenou postavu s překrásnou tváří mohou návštěvníci obdivovat přímo před Informačním centrem v obci Černá v Pošumaví, jež celý festival zaštiťuje.

Právě díky skvělé spolupráci a podpoře ze strany obce tak vznikl jedinečný projekt, kdy se sochy, zrozené na jednotlivých ročnících festivalu, umísťují na zajímavá místa v obci a jejím bezprostředním okolí. Umělecká díla tak mohou návštěvníci obdivovat v celém jejím katastru a seznámit se tak i s místy, která jsou atraktivní nejen pro odpolední výšlap s dětmi, ale třeba i jako součást cyklistického výletu po okolí.

Umělecký festival Lake Art má tak jednoznačně co nabídnout – přihlížející návštěvníci mají každoročně možnost vyzkoušet si pod dohledem samotných výtvarníků použití jednotlivých nástrojů, seznámit se s technikami opracování dřeva, pískovcového bloku či jiných materiálů, ze kterých lze tvořit velká umělecká díla.

Jakými skvosty můžete potěšit své oko v letošním roce? Přijďte se podívat do místa dění a nasajte atmosféru nejen toho letošního historizujícího tématu, obdivovat ale můžete i díla z předchozích ročníků. V samotném kempu Jestřábí, obci Černé v Pošumaví a jejím okolí jich najdete opravdu spoustu. Těšit se můžete nejen na skutečné osobnosti, fantaskní bytosti a zvířata, na své si přijdou i milovníci abstrakce a ti, kteří rádi odhadují, co svým dílem chtěl mistr sochař ztvárnit.

Více informací o festivalu Lake Art naleznete zde: <http://www.kemlipno.cz/lake-art>.

Sochaři bývají
poměrně velcí tajnětkáři,
a co se zrodí z velkého
kusu kmene, bývá
dlouho tajemstvím.

POHÁDKOVÁ REZERVACE V HOŘICÍCH NA ŠUMAVĚ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV POHÁDKOVÉ REZERVACE

V Hořicích na Šumavě existuje Pohádková rezervace, kde žijí pohádkové bytosti jako například pan Ptáček, Karkulka nebo Princezna. O prázdninách tu budou dětem hrát neobvyklá divadelní představení.

Pan Ptáček, čert Uhlík, Karkulka, princezna. Vítejte v Pohádkové rezervaci v Hořicích na Šumavě, kde se odehrávají jedinečná divadelní představení, u kterých se nesedí, ale chodí po lese. „V rezervaci žije téměř třicet ohrožených druhů českých pohádkových bytostí a já se o ně starám,“ uvádí správce Pohádkové rezervace pan Ptáček a doplňuje: „Sám bych na to nestačil. Běžnou údržbu a krmení mají na starosti zaměstnanci Emil Hrábě a Andulka Šafářová. Do provozu se zapojují i některé pohádkové bytosti. Neaktivněji Karkulka Červená jako tisková mluvčí a čert Uhlík jako poradce pro všechno, ale s ním je to těžký, je to lempl. Pohádkové bytosti se také střídají ve službě na vrátnici a přes léto nám brigádne

vypomáhá řád sester biletářek soudného dne.“ Pan Ptáček ještě prozrazuje, že on o všechny pečuje osmým rokem, ale navazuje již na odkaz svého dědečka, který provozoval Pohádkovou rezervaci v Šumavských Hořicích ještě před válkou.

O letních prázdninách se zde během týdne vystřídá skoro deset různých pohádek. Hraje se třikrát denně, od úterý do pátku. Představení se může zúčastnit až 100 lidí a často bývají vyprodaná, místa je nutné dopředu telefonicky rezervovat. Koncipovaná jsou tak, aby bavila děti i dospělé. V posledních letech se hraje i o některých prázdninových víkendech. Toto rozšíření vzniklo kvůli divákům, kteří v týdnu kvůli práci nemohou. „Původně na nás cho-

dili hlavně turisté. Ti chodí dál, ale většinu návštěvníků už nyní tvoří místní z Lipenska, Krumlova, Kaplice, Budějic a Prachatic. Často k nám ale váží cestu na otočku rodiny ze vzdálenějších končin, například z Plzně nebo Příbrami, a to dokonce několikrát za léto," doplňuje pan Ptáček.

V loňském roce Pohádková rezervace uváděla 9 představení. Jejich názvy jsou například BAJAJA VS. DRAK 3D, POKLAD NA LIPENSKÉM JEZEŘE, PÍ - PÍ MIMOZEMŠŤAN, KARKULKA SE NESTYDÍ. V rámci představení Pí-Pí mimozemšťan pomáhají děti vystřelit mimozemšťana zpátky do vesmíru. Brouček Kakadík je zase o boji s kůrovcem. „Lidi chodí na všechno, vybírají většinou podle názvu. Předpokládají, že pohádka O dvanácti princeznách bude pro holčičky a Hamízný sportovní hry pro sportovce. Jenže u nás to tak není. Snažíme se, aby to pokaždé byla sranda pro všechny. Letos jsme se rozhodli znova vrátit k indiánské tematice, navázat na Poklad na Lipenském jezeře a desátou hru pracovně pojmenovali Čert Uhlík, černý gentleman, ale možná se taky bude jmenovat Rudý péro a totem smrti, protože všichni diváci hned na začátku umřou,“ uvedl pan Ptáček.

Představení trvají zhruba hodinu a půl, scény se odehrávají přímo v lese, každá pohádka má jinou trasu zhruba 400 metrů dlouhou, do které jsou zakomponovány zdejší přírodní scenérie. Diváci se stávají součástí děje a ovlivňují jeho průběh. Cesta je nenáročná, sjízdná dokonce pro terénní kočárky. Hraje se za každého počasí, pokud zrovna nepadají trakaře.

„Letní sezóna je po fyzické stránce pro pohádkové bytosti velký zápah, například princezna má celé léto jako hubnoucí kúru,“ říká pan Ptáček. „Po létě si proto musí pohádkové bytosti odpočinout a znovu nabrat tuk, aby přežily zimu. Aby mi z toho lelkování nezblblly, tak je občas vyvezu za našimi fanoušky i ve zbývající části roku, kdy hostujeme v divadle Dobeška v Praze a v divadle U Kapličky v Českých Budějovicích,“ uzavírá pan Ptáček a spokojeně odchází do lesa.

I. HAMIŽNÝ SPORTOVNÍ HRY

Událost k nezaplacení. Největší sportovní legendy všech dob změří síly s výběrem Pohádkové rezervace a dětmi.

BAJAJA VS. DRAK 3D

Trojrozměrná lesní show Tradiční pohádka o tom, že když chcete dobýt něčí srdce, je třeba zabojovat. Zachraňte princeznu před nešťastným drakem!

ČERTOVA NEVĚSTA

Nestárnoucí pekelná romance. Získá čert Uhlík srdce své vytožené čertice Popelsíry? Bez pomoci dětí by to určitě nedokázal.

O DVANÁCTI PRINCEZNÁCH

Příběh s kouzelnou zápletkou. Kdo zlomí kletbu zlého černokněžníka? Hrdinou se člověk nerodí, ale musí se jím stát. Představení minimálně pro tučet diváků.

POHÁDKOVÉ SAFARI TURBO

Akční model tradičního námětu. Exkluzivní David Heizelhof vytočí diváky do extrémních otáček. Představení s opravdovým autem a živou Sněhurkou.

POKLAD NA LIPENSKÉM JEZEŘE

Česká pohádka světového formátu. Podarí se všem dětem přežít nebezpečnou cestu za pokladem? Dobrodružství pro ty, kteří touží zbohatnout. (luk a šípy výhodou)

KARKULKA SE NESTYDÍ

Představení podle skutečné události. Karkulce dojde příliš pozdě hrozící nebezpečí. Ale co když neodhalila vše? Divoká jízda s legendární diskotékou.

PÍ - PÍ MIMOZEMŠŤAN

Blízká setkání pohádkového druhu. Připrav se na kontakt s bytostmi z jiné planety a skutečný start rakety. (pláštěnka, 4 pytlíky a gumičky výhodou)

BROUČEK KAKADÍK

Detektivní příběh ze života hmyzu. Průměrná životnost hmyzu v lese je 45 minut. Příběh broučka, který chtěl vybočit z průměru a čert Uhlík mu to překazil.

Rezervace na telefonu: 606 572 439

Cena vstupného: 120,- / osoba za představení dětí do 2 let a chovná zvířátka zardmasenioři nad 65 let a ZTP za 60,-

Více informací: www.pohadkovarezervace.cz

NA KOLE Z LOUČOVIC KOLEM VLTAVY PŘES VYŠŠÍ BROD NA KAPLIČKY

TEXT JIŘÍ MÁNEK FOTO JIŘÍ MÁNEK

Celé Lipensko je přímo cyklistickým rájem se stovkami kilometrů cyklostezek a cyklotras. Ale není to jen hladina Lipenské nádrže, okolo které je možné na kole kroužit po pohodlných asfaltových silničkách, na kterých potkáváte stovky vyznavačů cyklistiky, maminky s kočárky a in-line bruslaře. Lipensko nabízí nezapomenutelné cyklistické vyjížďky po spleti lesních cest všech obtížností.

Jednou z obcí Lipenska jsou Loučovice, první obec pod hrází Lipenské přehrady. Divoká řeka Vltava v Loučovicích je vodácká paráda, na které se při odpouštění vody z přehrady jezdí vodácké závody. Řeka mezi Loučovicemi a Vyším Brodem tvoří jednu z nejobtížnějších vodáckých tratí na světě. Také proto se zde v roce 2003 konalo Mistrovství světa v raftingu a zajímavostí je i fakt, že se zde natáčel známý film Raftáci.

Jedním z řady turistických cílů, které je možno navštívit z Loučovic, je bývalá vesnice Kapličky, která leží na samotné hranici s Rakouskem. Vzdušnou čarou jsou

to z Loučovic 4 kilometry, ale my se na kole vydáme krásným okruhem o celkové délce necelých 30 km. Doporučenou trasu nejlépe vystihuje mapka z Mapy.cz, případně se můžete podívat přímo na internet: <https://mapy.cz/s/1DQic>.

Stručně takto. Po proudu Vltavy pojedeme 8 km do Vyššího Brodu (557 m n. m.) odkud za 9 km vystoupáme na Kapličky (940 m n. m.) a pak už pojedeme pořád z kopce zpět do Loučovic. Celkem 30 km.

Z Loučovic (670 m n. m.) se vydáme po levém břehu řeky Vltavy, po proudu řeky po stezce mezi železniční tratí a balvanitými skalisky po cyklotrase 7,33 „Vltavská“ směrem pod Čertovu stěnu. Podél Vltavy pojedeme až k vodní nádrži Lipno II a dále do Vyššího Brodu. Po cyklotrase 33 se protáhneme (nejlépe ulicí 5. května) Vyším Brodem. Kolem hotelu Panský dům až k restauraci U Andulky a dále doprava po asfaltce po cyklotrase „1033“ směrem na Mnichovice. Z města je to do kopce, možná pro někoho na tlačení kola. Z Mnichovic dále po stejné cyklotrase přes Krásná Pole až na Kapličky. Poslední dva kilometry jsou do kopce a méně trénovaní asi sesednou z kola, ale zato si uijí naprostý klid lidmi opuštěné krajiny. Z Kapliček až do Loučovic už pojedeme jen z kopce a to po modré. Nejprve po fantastické pěšině okolo přírodní rezervace Rašeliniště Kapličky až k nádrže U Překopané hráze. Od jezírka dále doleva po modré podél přírodní památky s vrcholem Medvědí hory (934 m) až přijedeme na asfaltku, po které se dáme ostře doprava. Asfaltka nás po 3 km ostřejšího klesání dovede zpět do Loučovic.

Hlavními cíli výletu jsou zaniklá obec Kapličky, Rašeliniště Kapličky a vodní nádržka U Překopané hráze. Obec Kapličky, která byla násilně vystěhována po druhé světové válce, vznikla již ve 13. století. Byl zde farní kostel, farní škola, sklárna, za první republiky fungovaly v obci dva hostince s ubytováním. V blízkém rašeliništi se těžila rašelina. Roku 1930 žilo v obci v 30 domech 233 Němců a 2 Češi. Po druhé světové válce došlo k násilnému vystěhování většiny obyvatel do Rakouska a v místě vzniklo ostře střežené hraniční pásmo. Výrazný dominantní kostel byl odstřelen 4. 6. 1959 a celá vesnice byla zcela zničena a srovnána se zemí. Oblast byla znovu otevřena po roce 1989 a zdejší historický život připomínají jen patrné základy kostela a několika domů. Na místě vesnice dnes stojí kamenný kříž. Kromě toho jsou zde boží muka s lavičkou k posezení a velkými balvany, odkud je krásný výhled na Rašeliniště Kapličky a jezírko U Překopané hráze. A právě u jezírka je možné krásně spočinout a kochat se nádherou rašeliniště s vodní hladinou. Tak příjemný výlet a hezký den.

A právě u jezírka
je možné krásně
spochinout a kochat se
nádherou rašeliniště
s vodní hladinou.

SERIÁL: ZANIKLÉ ŠUMAVSKÉ OBCE DOLNÍ VLTAVICE – VES ZE 13. STOLETÍ SKONČILA NA DNĚ LIPNA

TEXT PETR JELÍNEK FOTO ARCHIV

Z centra Černé v Pošumaví vybíhá k jihu silnička, která nás dovede přes osadu Bližnou na břeh rozsáhlé hladiny přehradního jezera v Dolní Vltavici.

Právě Dolní Vltavici je věnovaný aktuální díl seriálu o osudech zaniklých lipenských osad. Dnes tento název označuje místní část Černé, v níž dosud najdeme několik objektů z původní zástavby a řadu nových staveb sloužících k rekreaci a cestovnímu ruchu.

Většina původního městečka byla před napuštěním přehradního jezera zbourána. Při poklesu hladiny sedí rybáři u svých prutů na obnaženém

dnu typicky zbarveném po rozpadajících se cihlách, ze kterého vystupují kameny z bývalých zdí vltavických „vierkantů“, tedy čtyřbokých dvorců.

Původní osídlení vzniklo poblíž brodu přes Vltavu, kterým vedla stezka z Českých Budějovic do Schläglu v Horním Rakousku a dál k bavorskému Pasovu.

Ves založil zvíkovský purkrabí Hirzo jako centrum území, které obdržel za věrné služby přemys-

*Náměstí městečka Dolní Vltavice. Mezi kostelem a školou je vidět kamenný pranýř.
(Johann Mayer, nedatováno, Zdroj: soukromá sbírka Jiří a Lenka Hůlkovi)*

Pohled na Dolní Vltavici od jihovýchodu. (Josef Wolf, bez datace, zdroj: soukromá sbírka Jiří a Lenka Hůlkovi)

lovským králům Václavu I. a Přemyslu Otakarovi II. V roce 1268 toto území daroval klášteru ve Zlaté Koruně. V době husitské se klášterní zboží dostalo do majetku Rožmberků. V té době byla Vltavice trhovou vsí, kterou později, v roce 1505, obdařil Petr z Rožmberka právy městečka. Městský znak se vyznačoval zobrazením řeky překlenuté mostem. Od poloviny 19. století měla Dolní Vltavice statut městyse. Obec to byla sice nevelká, ale výstavná. „Vierkanty“ obklopovaly rozsáhlé prostranství, jehož historickou dominantou byl kostel sv. Linharta připomínaný již roku 1306. Novodobější dominantu tvořila výstavná budova školy z roku 1888.

V roce 1930 měřil katastr městyse 616 ha a bylo zde 63 domů a 414 obyvatel, z toho 393 Němců. Hlavní obživou bylo zemědělství, obyvatelé se však věnovali i dalším pracem. Živnostenský adresář z roku 1923 uvádí obchod s dobytkem, dva hodiňáře, tři hostince, koláře, dva kováře a podkováře, dvě dámská krejčovství, dva pánské krejčí, tři krupaře (prodejce mouky, krup, jáhel, prosa, luštěnin a krupice), obuvníka, porodní praxi, řezníka, tři obchody se smíšeným zbožím (koloniály), obchod se střížním zbožím a tři truhláře. Obživu dávalo též povoznictví na silnici, která překonávala Vltavu po mostě, původně dřevěném, který často ničila velká voda, a od roku 1888 železném, který na samém konci II. světové války zničily ustupující německé jednotky.

Výbuch náloží a následný boj mezi Američany a nacistickou armádou jakoby předznamenal budoucí osud Dolní Vltavice. Již tehdy bylo poničeno

několik stavení, vyhořela fara. Německé obyvatelstvo bylo v letech 1946–47 vystěhováno a obec již nebyla zcela dosídlena. Původně výstavná a upravená obec se začala měnit. Zápis v kronice z roku 1955 uvádí, že „více než polovina domů se stala bouračkami. Toto pustošení začalo po odsunu Němců a pak hlavně od doby, kdy bylo vyměřeno zátopové pásmo.“ Většina staveb zanikla v letech 1958–1959. V té době bylo odstřeleno zdivo kostela a většinu bývalého městečka pokryla postupně hladina jezera.

Historii Dolní Vltavice dnes hmatatelně připomíná několik památek. Přímo na břehu jezera poblíž přístaviště stojí od roku 2003 misijní kříž vylovený potápěči v roce 1998. V Horní Plané na náměstí stojí fragment vltavického pranýře z poloviny 16. století. V Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou se můžeme obdivovat gotické bustě Svěťice z Dolní Vltavice z let 1370–1380. Varhany z kostela sv. Linharta ještě stále znějí v kostele Zvěstování Páně ve Vlachově Březí.

Od dubna je v Památku – Rodném domku Adalberta Stiftera v Horní Plané opět přístupná dlouhodobá výstava „Ze břehů staré Vltavy“, která návštěvníkům přibližuje základní informace o zmizelých místech v oblasti lipenského přehradního jezera. Patří mezi ně také městečko Dolní Vltavice (něm. Untermoldau, Unterwulldau).

UNIKÁTNÍ DOKUMENT REŽISÉRA PODSKALSKÉHO UKAZUJE PRÁCI VORAŘŮ NA VLTAVĚ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAVEL PECHOUŠEK A ARCHIV RODINY SÍPALŮ

Před 46 lety natočil legendární režisér původem z Malenic u Volyně Zdeněk Podskalský unikátní dokument, kterým společně s ostatními tvůrci vzdal hold vorařům, tradičnímu řemeslu, které ve dvacátém století postupně zaniklo. Poslední voraři pod vedením Bohumila Sypala postavili vor a za doprovodu televizních kamer se vydali na cestu po Vltavě - vypluli z Vyššího Brodu, pak plavba pokračovala do Rožmberka a Českého Krumlova.

Dne 5. července 1971 začaly poslední přípravné práce pro plavbu posledních vorů po Vltavě, aby bylo možné pořídit potřebnou dokumentaci pro zadavatele, kterým bylo Lesnické a myslivecké muzeum Ohrada – Hluboká, u všeho byli i filmaři Československé televize pod vedením režiséra Zdeňka Podskalského.

Cesta začala 9. července před sedmou hodinou ráno, kdy se vydalo na cestu, plánovanou původně na 3 dny a spojenou s proplutím 20 propustí na Vltavských jezích, šest starých zkušených plavců pod vedením vrátného voroplavby Bohumila Sypala. Těm přišli na pomoc dva plavci z pražského

Rodina Sýpalů se na řece naposledy sešla v r. 1971, kdy o nich režisér Z. Podskalský natáčel unikátní dokument.

Potomci rodu Sípálů – Stanislav a jeho synovec František. Stanislav pracoval celý život u Český drah a následně u Jiho-transu. František je majitelem známé vodácké hospody U hastrmana ve Vyšším Brodě. Své příbuzné jako voraře již nezažili a vorařské historky svých příbuzných neznali. „Oni vždy říkali, že to všechno zůstalo na vodě a nikdy nic nevyprávěli,“ uvedl Stanislav. Tato část rodiny má příjmení s „í“ – došlo k tomu při chybě na matrice.

spolku Vltavan - tři z plavců měli staré tzv. vrátenské patenty.

Předpokládali, že první den projedou po trase Vyšší Brod - Rájov, druhý den Rájov - České Budějovice a třetí den, po převezení vorů nákladními auty přes nesplavný úsek řeky až do Hluboké nad Vltavou, pak znovu po vodě do konečné v Týně nad Vltavou. Již od pěti hodin ráno vypouštěla Správa přehrady Lipno s místní elektrárnou z vyrovnávací nádrže ve Vyšším Brodě 30 kubíků vody, které měly podle odhadu postačit na zvýšení hladiny řeky a umožnit splavnění její i průjezdů - šlajsen v jezích. Ukázalo se však, že po tolika letech klidu připravila řeka mnoho nástrah i zálužností, které byly nakonec nad síly všech pořadatelů poslední voroplavby a hlavně starých vorařů. Podstatně se změnilo koryto Vltavy, vytvořily se nové mělčiny a ani propusti nebyly vždy dobře splavné, protože nebyly dlouhou dobu řádně udržované.

Kromě uvedených vorařů tvořilo posádku vorů mnoho lidí z řad pořadatelů, televizního štábu i místních odvážlivců. Vory a jejich posádka se kromě několikaletého "namočení" v propustích hned prvního dne dostaly často do svízelných situací a za uvedených podmínek nebylo snadné vést sestavu šesti vorů o celkové délce 120 metrů. Při cestě voraři uvízli občas na mělčinách nebo jim popraskaly houžve spojující vory a docházelo ke zpoždění oproti programu, proto Českým Krumlovem projely vory před početnými diváky teprve po šesté hodině navečer. Ještě týž den vory uvízly na kameni před Rájovem, kde se z prámu utrhla celá zadní část. Podařilo

se vše spravit a vory dosáhly cíle prvního dne v Rájově, kde posádka přenocovala.

V sobotu voraři pokračovali spolu s hosty, filmaři i fotografy dál přes Zlatou Korunu směrem k Českým Budějovicím. Při projíždění starého pozděradského jezu přední vor narazil na břeh, zadní vor sнесl proud řeky kolmo přes řeku a zde se hned zachytil a roztrhal. Pořadatelé pak tuto poslední voroplavbu na Vltavě ukončili předčasně druhý den večer ve Březi. Staré voraře sice řeka nakonec přemohla, ale získali si obdiv a uznání všech, kteří měli štěstí stát se svědky historické poslední voroplavby.

Průjezd jezem v Rožmberku nad Vltavou.

UMÍTE V TOM CHODIT?

TEXT PHDR. MARIE ŠOTOLOVÁ FOTO MUSEUM FOTOATELIER SEIDEL A M. ŠOTOLOVÁ

V byznysu jistě, ve vztazích možná, ale v dřevácích nejspíše ne. A přece byly po mnoho generací nejobvyklejší pracovní obuví Šumaváků. Bylo by s podivem, kdyby uprostřed lesů lidé boty ze dřeva už nevymysleli!

Prokazatelně už v patnáctém, šestnáctém století. Oblíbili si dokonce dva typy. Ty malebnější byly ze dřeva celé. Ty pohodlnější, lehčí, zvané nejšle (Neischla) nebo mejšlata měly dřevěnou podešev a kožený svršek, přichycený kolem dokola cvočky.

Právě Šumava byla dřeváky proslulá. Však se odtud v 19. století vyvážely až na Balkán, do Bosny, Chorvatska, Slovinska, na východ do Bukoviny a Haliče a na západ do Bavorska, kde se jim dostalo názvu „Böhmeschuhe“ – české boty. Tisíce párů putovaly z chalup v zimě, kdy byl čas na přivýdělek, na saních k dráze a posléze vlakem přes celou Evropu zabalené v plátěných pytlech. Jen v roce 1880 oficiálně vyrobilo podomácku v prachatickém a sušickém okresu 200 výrobců padesát tisíc párů!

V zapadlých šumavských vesnicích je nakupovali obchodníci. Jen v chvalšinském okrese jich bylo v roce 1860 přes dvacet. Cena? V zaniklém

Ondřejově dostali výrobci v roce 1910 ubohých 24-40 haléřů. Lidé si je kupovali po celých Čechách za necelých 60 haléřů, takže se nelze divit, že stály na zápraží především chudých lidí. Nejenže bylo lepší chodit v dřevácích, nežli bos, ale dřeváky měly kromě láce také ceněné vlastnosti v nevládném podzimu a tuhých zimách. Nepropouštěly vodu. A pokud se vystlaly slámou a vzali jste si do nich vlněné punčochy nebo si obalili nohy pořádnou vrstvou hadrů, byl mráz mnohem snesitelnější. Oceňovali je nejen vesničané, ale s oblibou je nosili dělníci v pivovarech a cihelnách.

Dřeváky se v zimě dělaly v kdejakém stavení. Zkušený člověk byl schopný vyrobit za den 6-8 párů. Vyráběly se však i organizovaně. Znamá byla továrnička v bavorském Furthu. Zvláštní historii měl nápad velkopodnikatele Vojtěcha Lanny. V roce 1855 vyslal na čtyři týdny do Belgie schwarzenberského uměleckého řezbáře Josefa

Leisl Nätzl von Wallern

80/81 1977

Foto Seidel, Krammer

1166

Ptáka, aby přivezl domů tamní know how. Výsledkem byla výroba dřeváků de luxe; černě natřený podpatek, svršek už ne tradičně konzervovaný kouřem, ale vysoce vyleštěný v imitaci kůže, a v některých případech dokonce malovaný. Ale ouha. Pro bohaté to byl stále jen obyčejný dřevák a pro čeleď a dělníky zbytečně drahý luxus. Vše se vrátilo do zajetých kolejí a staré dobré šumavské dřeváky osvědčené staletími slavily triumf.

V té podobě, v jaké je dnes dělá Karel Fürbach. Když se zeptáte, jak se strojvedoucí dostal k takové specialitě, tak vám řekne, že ani neví. Něco udělaly geny otce, který byl kolářem, protože však brzy zemřel, nebylo možné se od něho učit.

„Od malička jsem blblul s kudlou. Zkoušel jsem ledacos, vidličky, nádobí. Když jsem se dostal k práci v Československém svazu ochránců přírody, tak nás napadlo vydlabat korýtka pro kytky. Pokračo-

val jsem dřevěnými okapy, žlaby. Pak jsem dostal starou sekeru teslici. S ní byla tak krásná práce, že jsem přes všechny puchýře a bolest zad a zápěstí provázející tuto práci dělal se dřevem pořád dál.“

Když hrozilo, že s vysokým věkem jednoho z posledních výrobců dřeváků, Eduarda Jungwirtha z Mlynářovic, by na Volarsku toto řemeslo zaniklo, Karel Fürbach se ho ujal. Pan Jungwirth mu ještě kromě grifů stačil předat šablony a nějaké nářadí. Pořídil si pracovní stoličku, tzv. vlka nebo dědka, dokoupil dláta, nechal si vykovat potřebné instrumenty. Posledních pět, osm let už dělá dřeváky nikoli na prodej, ale jako ukázkou starého řemesla, sám.

„Dlabám je ze syrové borovice. Stačí čtrnáct dní, aby začala schnout, a už dřevák praskne. Nejdřív si blok dřeva nahrubuji ideálně pásovou pilou, případně zahnutou kovářskou sekerou. Pak už si ho dám na dědka, vezmu poříz a tvaruji ho do požadované velikosti. Vnitřek vybírám ze třech míst. Musí se opatrně nebo si provrtáte špičkou a takový dřevák se pak hodí akorát jen jako dekorace na zeď. Když je hotovo, tak se musí nechat pomalu vyschnout. Staří řezbáři je prý zahrabávali do hoblin. A je to.“

Skončila i naše návštěva. Jen jsem ještě musela slíbit, že bude v článku třikrát podtrženo „Pan Fürbach z Volar nedělá dřeváky na prodej!“ Protože jako správný uživatel důchodu nemá vůbec čas, a když už ho má, tak jde na ryby a dřeváky jen a jen předvádí. Letos opět na Volarských slavnostech dřeva 19.–20. srpna.

V HLAVNÍ ROLI: VODNÍ ZÁCHRANNÁ SLUŽBA

TEXT ADÉLA ČERNÁ

FOTO PAVEL ČERNÝ A VZC ČČK - ČESKÝ KRUMLOV

Léto láká k vodě, o bezpečnost návštěvníků se starají vodní záchranáři již několik desítek let. Jak taková práce vodního záchranáře vypadá? Možná si ještě vzpomínáte na Pobřežní hlídku, kde se proháněli opálení borci a krásné dívky v červených plavkách ochotni kdykoliv pomoci tonoucímu z vody. Jak ale vypadá služba na Lipně? Vlastně úplně jinak než v proslulém americkém seriálu.

Vodní záchranná služba, konkrétně její pobočný spolek Český Krumlov, má svou základnu v Dolní Vltavici na levém břehu lipenské přehrady. Pravidelná a stálá služba zde probíhá v letních měsících v režimu 24 hodin nonstop. Vodní záchranáři jsou připraveni kdykoliv zasáhnout v případě, že někomu hrozí na vodě nebezpečí nebo se dostal do úzkých. Jako tzv. first respondeři fungují i pro přilehlou oblast na břehu. Kdykoliv se tedy vyskytne zdravotní problém, pomohou i zde.

Vodní záchranář ráno připraví vše potřebné, spojí se s ostatními složkami Integrovaného záchranného systému a potvrdí svou akceschopnost. Pak čekají připraveni na případný zásah, ale přitom nesedí s rukama v klíně. Během dne se vodní záchranář věnuje pravidelné údržbě techniky, základny a kontrolám a případným opravám vybavení. V neposlední řadě je také povinen udržovat si svou fyzickou a dále se vzdělávat, opakovat záchranné postupy a, zjednodušeně řečeno, udržovat se ve střehu a obratnosti.

Vodní záchranáři tuto činnost provádějí bezplatně a v rámci svého volného času. Nejde o profesionální zaměstnance, jde o dobrovolníky. Své dovednosti také předávají dál formou různých školení a kurzů - nejčastěji první pomoci. Na svůj provoz si ale musí také vydělat a to formou různých aktivit spojených právě s vodním prostředím. Hojně

poptávanou službou jsou teambuildingy a akce nejen pro firmy, ale i jednotlivce, kteří se chtějí hravou a zábavnou formou vzdělat především v oblastech poskytování neodkladné první pomoci nebo schopnostech přežít v přírodě. Právě k tomu posledního vodního záchranářům výborně nahrává zdejší překrásná šumavská „divočina“.

Velmi zajímavou součástí práce vodních záchranářů je i pořádání různých typů plaveckých závodů, počínaje ploutvovým plaváním v řece Vltavě, kdy plavci musí absolvovat proplutí jezem uprostřed Českého Krumlova, až po tradiční Mezinárodní závod v dálkovém plavání. Ten se koná pravidelně zhruba v polovině letních prázdnin před základnou v Dolní Vltavici. Na tuto akci se obvykle sjíždí nejen česká dálko-plavecká špička, ale i nadšení amatérští plavci, kteří si chtějí vyzkoušet plavání v otevřené přírodě za podmínek dokonale bezpečných. Po celou dobu na závodníky – jak jinak – dohlíží členové Vodní záchranné služby. I proto je tento závod tak populární. Letos dokonce natolik, že přitáhl pozornost organizátorů Classic Open Water Cup, série mezinárodních dálko-plaveckých závodů.

Přihlížet nebo se i zúčastnit letošních klání ve vodě budete mít možnost i vy. Závod se koná ve dvou dnech 5. a 6. srpna v Dolní Vltavici. Více informací o závodech i činnosti vodních záchranářů naleznete zde: www.zachranari.com.

Vodní záchranáři tuto činnost provádějí
bezplatně a v rámci svého volného času.
Nejde o profesionální zaměstnance,
jde o dobrovolníky.

V PENSIONU CALLA POMÁHAJÍ LIDEM LÉPE STÁRNOUT

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV PENSIONU CALLA

Rodina Kondyskova provozuje penzion Calla v Dolní Vltavici. Přestěhovali se sem před pěti lety díky klidu a úchvatnému výhledu. V říjnu zde chtějí pořádat kurzy Pestrobarevné stáří, které pomůžou lidem se připravit na klidné stáří.

Pestrobarevné stáří – to je pilotní projekt pro seniory, který letos v září rozjždí rodina Kondyskova, majitelé penzionu Calla v Dolní Vltavici. Celý projekt je koncipován v duchu motto: „Uklidit v sobě, uklidit po sobě, abych si v klidu užil stáří...“ Jedná se o týdenní vzdělávací pobytový program, kdy se v průběhu týdne účastníci seznámí mimo jiné s funkcemi mozku a jejich změnami v průběhu stárnutí, naučí se procvičovat kognitivní funkce mozku za využití velmi kvalitních materiálů České Alzheimerovské společnosti, krátkodobou paměť je naučí procvičovat profesionální trenér paměti.

„Každý večer budou účastníci besedovat s odborníky na témata, která zajímají všechny seniory, jako jsou zdraví – fyzické a psychické, první pomoc, zaměřená na seniory, možnosti lázeňské péče, sociální péče - aneb na co mám nárok, právní večer (převést, dědit nebo darovat, dědické právo-závěť, institut „Dříve vysloveného přání“), plánujeme besedu s knězem a psychologem na téma paliativní péče a smrti. Vše bude probíhat formou pozitivní otevřené besedy s možností zeptat se na vše, co účastníky zajímá, na věci, které se běžně ve společnosti tabuizují, ale k životu prostě patří,“ uvádí Ema Kondysková.

„A proč nás to napadlo? Jsme s manželem ve věku, kdy i my se zabýváme otázkami stáří a víme, jak nesehnat je získat přímé a správné informace,“ dodává.

Pobyt doplní každodenní pestré pohybové aktivity, veselá rozcvička, nordic walking a tanec, uskuteční se i polodenní výlet. Na podzim loňského roku obdržela Ema Kondysková prestižní ocenění Spokojený zákazník z rukou hejtmana kraje Jiřího Zimoly. „Snažíme se o své hosty dobře pečovat a vymýšlet pro ně nejen nové, ale hlavně i užitečné programy,“ vysvětluje Ema Kondysková.

Kondyskovi se do Dolní Vltavice přestěhovali v roce 2012, do té doby žili od studií v Praze. Manžel Petr v Praze pracoval jako advokát, Ema Kondysková jako auditorka a daňová poradkyně. Oba jsou soudní znalci, Ema Kondysková také soudní tlumočnice němčiny, 5 let vedla Komoru soudních tlumočnicků ČR. „Chtěli jsme změnu,“ uvedla.

Vyrazili tehdy v zimě na Lipno a po návštěvě Dolní Vltavice se zamilovali do úchvatného výhledu na Lipno, „... kterého jsme se dodnes nenabažili,“ vypráví.

Během pěti let tu opravili vše potřebné – od výměny oken, zateplení, nové fasády po změnu systému vytápění. Letos dokončili i rekonstrukci pokojů.

Penzion Calla má nyní tři apartmány a 11 pokojů v různých kategoriích. Najednou tu může bydlet až 50 lidí. Hostům tu servírují snídaně, k dispozici je bar, v létě je navíc zřízené venkovní občerstvení. „Naší velkou devizou je skutečnost, že tu máme i v době, kdy je plno, úžasný klid. U nás se hosté rozptýlí na velké travnaté pláži, další jedou na kola, vyrazí na výlet, vy-

užijí místního přívozu k cestě na „rakouskou“ stranu Lipna... Naši hosté rozhodně netrpí pocitem, že by tu byla hlava na hlavě,“ říká.

Kondyskovi se také čile zapojili do občanského života v Dolní Vltavici a rozjeli projekt „Dolní Vltavice žije“, kdy pomocí počítačové animace, archivních fotografií a různých svědectví pamětníků a znalců historie vytváří 3D projekci toho, jak městečko Dolní Vltavice, které téměř celé po vybudování lipenské přehrady skončilo na jejím dně, vypadalo. „Je to velmi zvláštní pocit, když plavete nebo jedete na loďce a víte, že pod vámi jsou zbytky domů, kde kdysi žili lidé, jak říká básník, místo, kde kostelem dnes proplouvají ryby,“ uvádí Ema Kondysková.

Na projektu jí výrazně pomáhají studenti z Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. „Momentálně vytváříme webové stránky www.dolnivltavicezije.cz, které budou v létě v plném provozu.“

Kondyskovi se také starají o kapličku Stini, kterou nechal v místě, kde se pochovávaly oběti morové nákazy, postavit v roce 1648 tehdejší starosta Dolní Vltavice pan Stini.

Penzion Calla je také součástí projektu Jižní Čechy pohádkové, zapojil se do akce Pobytů s příběhem a rekreačním sportováním, má svou Pašeráckou pohádku, která je věnována Dolní Vltavici. „Je tu jakési mini informační středisko, kde máme též své turistické vizitky a své razítko, které vkládáme do cestovních pasů,“ uzavřela.

„Dolní Vltavice je místo, které se musí zažít,“ uzavírá s úsměvem Ema Kondysková.

HOŘICE NA ŠUMAVĚ LETOS DOKONČUJÍ RESTAUROVÁNÍ UNIKÁTNÍ SOUSTAVY KAŠEN

TEXT VÁCLAV VOTRUBA

FOTO MICHAL BÁRTÍK A MARTIN MADEJ

Celkem pět let se věnovaly Hořice na Šumavě restaurování své výjimečné památky - sestavě sedmi žulových kašen. Letos budou práce dokončeny. Kašny, které již byly ve velmi špatném stavu, jsou tak zachráněny. „Hořická soustava kašen je skutečně unikátní. V celé České republice nemá obdoby, její restaurování, uchování pro další generace bylo takřka povinností,“ říká starosta Hořic na Šumavě Martin Madej.

Do kašen městys investoval 3,3 miliony korun. „Přičemž 2,6 miliony korun jsme získali z Programu regenerace městských památkových zón Ministerstva kultury České republiky. Díky této podpoře jsme mohli celý projekt dotáhnout plynule do finále,“ doplňuje Martin Madej.

Poprvé se na opravě kašen začalo pracovat v roce 2014, restaurování tak trvalo čtyři roky. Předcházel mu rok příprav. Dle slov starosty bylo restaurování velmi náročné: „Okolní terén se v uplynulých desetiletích upravoval a hlavně navyšoval, takže kašny byly pod úrovní terénu. Stejně tak v minulosti docházelo k jejich nepřilíhnutí profesionálním opravám, což také zanechalo následky.“

Soustava kašen pochází z druhé poloviny 19. století. Jejím úkolem bylo zásobování městečka pitnou vodou. Význam nádrže měly i pro případ požárů.

Hořice na Šumavě se v posledních letech záchraně svých památek věnují intenzivně. V roce 2012 byl zrestaurován středověký pranýř z roku 1549. „Je údajně nejstarší v Čechách, takže se jedná o další hořický unikát,“ zdůrazňuje Martin Madej a dodává: „Mám velkou radost, že se naplňuje náš záměr zachránit nejvýznamnější památky Hořic na Šumavě, které nám pohnutá minulá doba zanechala. Jak pranýř, tak kašny jsou naší chloubou, významné pozůstatky bohaté historie našeho městečka. Věřím, že se tyto památky stanou cílem turistů, na které dýchne specifická atmosféra.“

V Hořicích letos také revitalizují park na náměstí. Centrum městysu tak projde výraznou vizuální změnou.

POHÁDKOVÉ PŘÍBĚHY PRO ŠKOLNÍ DĚTI UKAZUJÍ KRÁSY A ZAJÍMAVOSTI JIŽNÍCH ČECH

TEXT TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKO ILUSTRACE ZDEŇKA ŠTUDLAROVÁ

Jihočeská centrála cestovního ruchu vydává edici pohádkových knížek popisující krásy Jihočeského kraje. Scénář je podobný. Literární průvodce vždy provádí čtenáře krásami určitého regionu jižních Čech, přitom představuje pověsti a rozprávky a tím je láká k návštěvě.

Vytvořit jednotnou edici atraktivních knih, která provede rodiny s dětmi od 6 do 10 let krásami Jihočeského kraje, zdejšími památkami i jedinečnou přírodou takovou formou, že čtenáře naláká k návštěvě skutečných míst, o kterých se v knize píše formou přijatelnou i pro děti. Takový je cíl Jihočeské centrály cestovního ruchu (dále jen JCCR), kniha má vždy hravou formou čtenářů popsat určité území

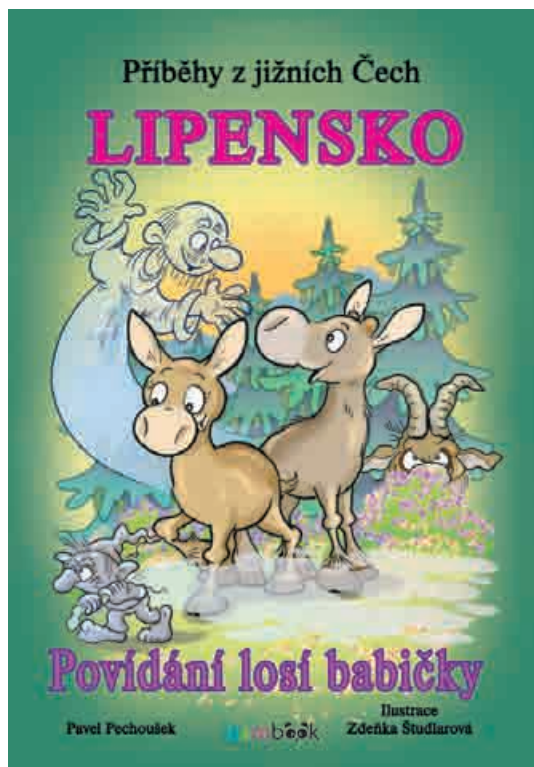
jižních Čech – jednou z těch oblastí je i Lipensko, ale také například Doudlebsko, Novohradsko, nebo Šumava.

„Chtěli jsme prezentovat jihočeská témata, příběhy a pohádky trochu jinak,“ uvedl ředitel JCCR Jaromír Polášek. Ten v roce 2015 reprezentoval JCCR na tradiční akci Šumava Litera, která se konala ve Vimperku. „Představil jsem zde naši snahu o propojení literatury a cestovního ruchu,“ vysvětlil Polášek. Zde se domluvil na schůzce se známým a zavedeným autorem knih pro děti a mládež Hynkem Klimkem. „Pak už šlo vše rychle. Nápad na sérii pohádkových příběhů z jednotlivých turistických oblastí, první náměty, zapojení vydavatelství GRADA.“

Následně vznikla další kniha pohádek o Novohradsku a Doudlebsku, jejímž autorem je Oldřich Petrášek z Netolic. V pořadí třetí kniha pojednává o putování dvou losíků Lipenskem a jejím autorem je jihočeský novinář a publicista Pavel Pechoušek.

Kniha zachycuje putování dvou původně rozpustilých losích sourozenců, kteří poprvé vyrazili "z domu" a hned se superdůležitým úkolem – musí najít svého tatínka. Ten se vydal hledat les, ve kterém rostou borůvky. „Losíci Poli a Aldo tak vyráží z Vyššího Brodu, aby se v závěru příběhu dostali až na Stožec. Při dlouhé cestě poznávají nejen kouzelnou a neopakovatelnou krajinu Lipenska, ale také zdejší obyvatele, ale i nadpřirozené bytosti, a dokonce i strašidla. Zastaví například čerty, kteří se chystali zatopit klášter ve Vyšším Brodě, topící se Poli vytáhne na hladinu vodní záchranářka z Černé v Pošumaví, v Horní Plané pomohou napravit vzteklého lesníka a potkávají podivuhodného Zmetka, u Nové Pece pak pašeráka borůvkové marmelády,“ uzavřel Pavel Pechoušek.

Kontakt na autora: pavel.pechousek@email.cz

JAK CHTĚLI ČERTI UTOPIK KLÁŠTER VE VYŠŠÍM BRODĚ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK ILLUSTRACE ZDENKA ŠTUDLAROVÁ

Losíci celí udýchaní běží lesem a korytem řeky, která se jmenuje Vltava, když tu najednou se před nimi objeví veliký klášter jako z pohádky. „V klášteře žijí lidé, kterým se říká mniši. Hodně pracují nebo se modlí. Pomocí svých modliteb mají vymyšlenou přímou linku do nebe, to je tam, kde je ráj. Znájí cestu, jak se tam dostat,“ vysvětluje Poli Aldovi. „Tam, kde je ráj, je hodně borůvek, můžou se tam válet a celý den spát a k tomu polykat jednu borůvku za druhou. Neruší je ani žádní kozlové, ani maminka,“ přemýšlí Aldo o své představě nebe. Ale jak je známo, všechno dobré láká jako magnet to zlé. Každý ráj má svoje peklo, které je často blíž, než si myslíme.

Takže co čert nechtěl, před malými losíky se právě teď otevírá velké prostranství, jakési údolí, které je plné chlupatých, rohatých postav. „Tohle nejsou kozlové, to jsou přece čerti,“ zašeptal spíš překvapeně než vyděšeně Aldo. Čerti sem snášejí obrovské množství velikých šutrů a hážou je vedle sebe, na sebe, přes sebe, zkrátka na hromadu. Vypadá to tady jako v nějakém kamenném moři. Šutry jsou většinou o něco větší než obě losí mláďata, proto se jich bojí a snaží se kamenům vyhýbat. Losíkům si čerti kupodivu vůbec nevšímají, nenechávají se vyrušit ze své práce a pilně snášejí kameny. Na nejvyšším kvádru stojí mladý, velmi inteligentně vypadající čert, který má pod nosem úzký knírek, na hlavě zelený klobouček, v kombinaci se zeleným sáčkem mu to ohromně sluší. „Podívej, jak ho všichni poslouchají,“ štouhá Poli do Alda. Rohatý na kamenném soklu vydává rozkazy a říká čertům, kam mají svá břemena pokládat. Čerti nejsou nijak velcí, svaly na ruku a nohu jim ale jen hrají. S kameny si hážou, jako by byly z polystyrenu.

Údolím jich tu běhá nebo poletuje více než stovka. „Máme pohotovost. V pekle zůstali jen ti, kteří udržují nutný provoz. Starají se o kotle, hlídají hořáky, nosí dřevo, ladí plamenometry,“ vysvětluje losíkům čert, který všechny řídí. Představil se jako Lucifer a je prý vládce pekla. „Takové akce nejsou běžné. V takovém množství můžeme z pekla jen jednou za rok,“ dodává. Letos prý jsou tady. „Několik let zpátky, asi sto nebo dvě stě, jsme byli u Lipan, pak na Bílé hoře, také u Chlumce nad Cidlinou,“ jmenuje Lucifer namátkou místa, kde čerti nejvíce řádili. „Na druhé straně ve Vyšším Brodě stojí klášter. Mniši, kteří tam žijí, se neustále jen modlí, pracují. Fujtajbl, práce! Tfuji! Nedělají vůbec žádné zlo a jsou nebezpečně prospěšní svému okolí. Navíc je tam knihovna s miliony knih, která láká ke zbytečnému přemýšlení a vzdělávání, bleblebleble,“ rozčílil se kníže pekla. „Takové věci se nám nelíbí, to nemůžeme dovolit. Klášter spláchneme,“ zadupal vztekle Lucifer a na závěr dodal to nejdůležitější. „Všechno musíme stihnout opravit dnes v noci, jestli se to nepodaří, tak půjde celý náš záměr do pekla, u všech rohatých!“ vztekle zavyl hlavní čert.

(úryvek z knihy Pohádky losí babičky)

NEJNAVŠTĚVOVANĚJŠÍ TURISTICKÉ CÍLE V JIHOČESKÉM KRAJI

TEXT ING. PETR STUDNÍČKA, PHD. FOTO ARCHIV TURISTICKÉHO SPOLKU LIPENSKA

Česká centrála cestovního ruchu-CzechTourism sestavuje každoročně seznam nejnavštěvovanějších turistických cílů v České republice. Mezi dlouhodobě nejnavštěvovanější patří Pražský hrad (1,9 mil. návštěvníků) a zoologická zahrada v Praze (1,3 mil. návštěvníků). V Jihočeském kraji je to dlouhodobě státní hrad a zámek Český Krumlov (400 tis. návštěvníků) a Stezka korunami stromů Lipno (340 tis. návštěvníků).

Žebříček návštěvnosti turistických cílů je sestavován na základě návštěvnosti téměř 500 turistických objektů v Česku, ve kterých je vybíráno vstupné. V první desítku je sedm turistických cílů v Praze. V celostátním srovnání je v Jihočeském kraji nejnavštěvovanější památkou českokrumlovský hradní a zámecký komplex s 401,6 tis. návštěvníky na

18. místě, následovaný na 21. místě Stezkou korunami stromů v obci Lipno nad Vltavou s 338,2 tis. návštěvníky a na 28. příčce se umístil státní zámek Hluboká nad Vltavou, kterým prošlo 273,9 tis. návštěvníků. Návštěvnost nejvytíženějších turistických cílů v Jihočeském kraji v roce 2015 je uvedena v tabulce níže.

Deset nejnavštěvovanějších turistických objektů v Jihočeském kraji v roce 2015

Pořadí	Název cíle	Tis. návštěvníků
1.	Státní hrad a zámek Český Krumlov	401,6
2.	Stezka korunami stromů Lipno	338,2
3.	Státní zámek Hluboká nad Vltavou	273,9
4.	Zoologická zahrada Ohrada, Hluboká nad Vltavou	251,9
5.	Husitské muzeum Tábor	96,9
6.	Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích	73,3
7.	Státní zámek Červená Lhota	71,8
8.	Hrad Rožmberk nad Vltavou	60,2
9.	Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou	60,1
10.	Státní hrad a zámek Jindřichův Hradec	56,6

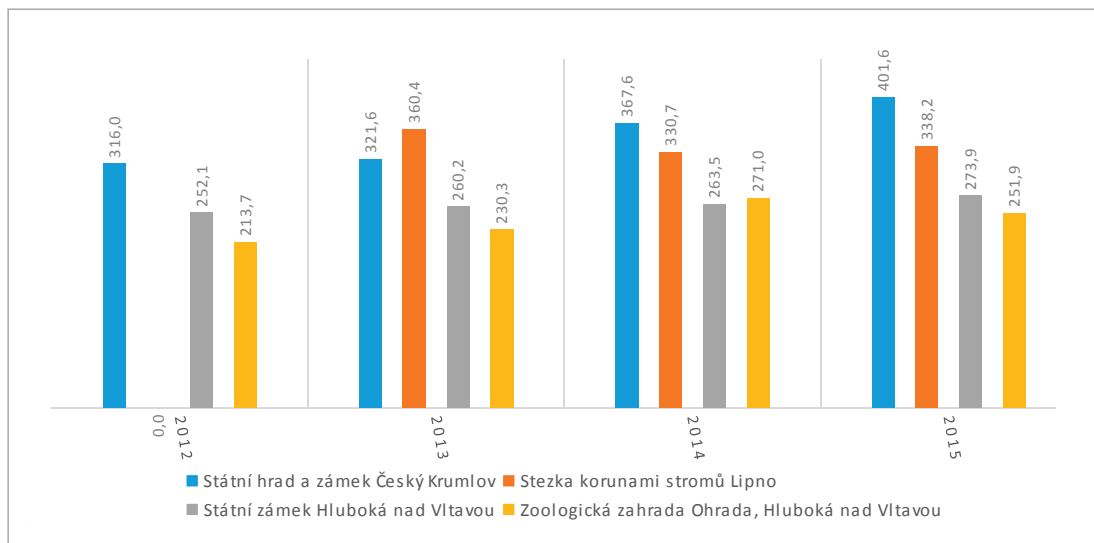
Zdroj: Česká centrála cestovního ruchu-CzechTourism, 2016.

Vývoj návštěvnosti nejnavštěvovanějších turistických cílů v Jihočeském kraji v letech 2012–2015 je znázorněn v grafu 1. Stezka korunami stromů Lipno nemá uvedeny údaje za rok 2012, protože byla zpřístupněna veřejnosti až v průběhu roku, dne 10. července 2012.

Mezi oblíbené turistické cíle patří dlouhodobě hrady, zámky, zoologické zahrady, technické památky a zábavní atrakce. Ty tvoří nosné jádro produktové nabídky cestovního ruchu v České republice.

Vývoj návštěvnosti turistických cílů v Jihočeském kraji v letech 2012–2015 v tis. osob

Zdroj: Česká centrála cestovního ruchu-Czech Tourism, 2017.

Název projektu: Strategie rozvoje území Svazku Lipenských obcí

Číslo projektu: SLO4/2/2015-SRU

Zadavatel projektu: Svazek Lipenských obcí

Příjemce podpory: Vysoká škola hotelová v Praze 8, spol. s r.o.

Termín řešení projektu: 1. 12. 2015–31. 10. 2016

Řešitelský tým za VŠH: Ing. Petr Studnička, PhD. – odpovědný řešitel, Ing. Pavel Attl, Ph.D., Ing. Lucie Plzánková, Ph.D., Ing. Šárka Tittelbachová, Ph.D. – spoluřešitelé

DŮLEŽITÉ KONTAKTY NA LIPENSKU

KRIZOVÉ SITUACE

Integrovaný záchranný systém 112
Záchranná služba 155, **Policie** 158, **Hasiči** 150
Horská služba 1210; 380 736 081, 602 142 235
Horská služba Nová Pec: 388 336 202
Obvodní oddělení Policie Horní Planá + 420 380 738 234
Obvodní oddělení Policie Lipno nad Vltavou 380 736 275
Hasiči Frymburk 950 238 111
Havarijní služba pro motoristy ÚAMK 1230
Pomoc motoristům nonstop ABA 1240
Vodní záchranná služba Lipno +420 606 116 001
Vodní záchranná služba Dolní Vltavice +420 606 116 001

INFOCENTRA

Informační středisko Stožec
Stožec 68, 384 44
Tel.: 388 335 014, 731 530 466
Infocentrum Černá v Pošumaví
Černá v Pošumaví 30, 382 23
Tel.: 725 949 849
Infocentrum Lipno
Lipno nad Vltavou 87
382 78 Lipno nad Vltavou
Tel.: 380 736 053, 731 410 800
MěKZ a infocentrum Vyšší Brod
Náměstí 104, 382 73 Vyšší Brod
Tel.: 724 336 980, 380 746 627
Infocentrum Nová Pec
Nové Chalupy 41, Nová Pec, 384 62
Tel.: 602 391 223
Kulturní a informační centrum Horní Planá
Náměstí 8, 382 26 Horní Planá
Tel.: 380 738 008
Informační centrum Frymburk
Náměstí 5 – budova muzea, Frymburk 382 79
Tel.: 724 966 060
Infocentrum Rožmberk nad Vltavou
Hotel U Martina
Tel.: 380 749 745

LÉKÁRNY

Lékárna Lipno nad Vltavou
Tel.: 602 637 407, www.lekarnalipno.cz
Lékárna U Lva - Frymburk
Frymburk 193, Tel.: 777 468 803
Lékárna U Lípy - Vyšší Brod
Míru 223, Tel.: 380 746 900
Lékárna U Aeskulapa - Loučovice
Loučovice 290, Tel.: 380 748 214

TAXISLUŽBY

Taxi Němec: 605 013 234
Taxi Lipensko: 606 424 242
Taxi Lipno-Frymburk: 606 424 242
Taxi Lipno Transfers: 721 498 808
Taxi Penzion Jantar: 777 636 666
Sos Non Stop Taxi: 775 626 200

BANKOMATY

Bankomat MONETA Money Bank Horní Planá
Bankomat KB Černá v Pošumaví

Bankomat KB Frymburk
Bankomat České spořitelny Lipno nad Vltavou
Bankomat ČSOB Lipno nad Vltavou
Bankomat KB Lipno nad Vltavou
Bankomat KB Vyšší Brod
Bankomat České spořitelny Vyšší Brod

AUTOSERVISY

Karel Straka, Lipno nad Vltavou
Tel.: 606 624 838
Opravná aut p. Petr Štěrba, Černá v Pošumaví
Tel.: 380 744 109
Opravná aut p. Toncar, Horní Planá
Tel.: 728 048 200 (606 050 546)
Autoservis - odtahová služba Frymburk
Miloš Králík 602 454 954
Autoservis-pneuservis-odtahová služba
Michal Želechovský, Frymburk 171
Tel.: 723 779 289
Odtahová služba
Tel.: 737 139 495

ČERPACÍ STANICE

Čerpací stanice Horní Planá
Tel.: 380 738 289, otevírací doba 6:30 – 20:00
Benzinová pumpa Černá v Pošumaví
Tel.: 380 744 206, otevírací doba 7:00 – 19:00
Čerpací stanice LPG Černá v Pošumaví
Tel.: 774 496 788, otevírací doba 8:00 – 19:00
Benzina Frymburk
Tel.: 380 735 197, otevírací doba 6:00 – 20:00
Čerpací stanice Lipno nad Vltavou
Tel.: 602 646 531, otevírací doba 7:00 – 19:00
Benzina Vyšší Brod
Tel.: 380 746 134, otevírací doba 5:00 – 22:00
RoBiN OIL Rožmberk nad Vltavou
Tel.: 380 749 766, otevírací doba 7:00 – 19:00

POŠTY

Stožec, Tel.: 388 335 125
Nová Pec, Tel.: 388 336 041
Horní Planá, Tel.: 380 738 110
Černá v Pošumaví, Tel.: 380 744 110
Frymburk, Tel.: 380 735 111
Lipno nad Vltavou, Tel.: 380 736 267
Loučovice, Tel.: 380 748 111
Vyšší Brod, Tel.: 380 746 550
Rožmberk nad Vltavou, Tel.: 380 749 809
Hořice na Šumavě, Tel.: 380 737 110

PŘEVOZY

Převoz Horní Planá - Bližší Lhota
Tel.: 723 589 565
Převoz Dolní Vltavice - Kyselov
Tel.: 775 183 185
Převoz Frymburk - Frýdava
Tel.: 602 305 911

AKCE NA LIPENSKU V LÉTĚ 2017

Termín	Akce	Místo
1.7. - 31.8.	Letní kino	Horní Planá
1.7.	Pašijové hry	Hořice na Šumavě
1.7.	Oslava 12. výročí zpřístupnění Vítkova hrádku pro veřejnost	Vítkův Hrádek
4.7.	Satisfucktion - koncert	Vyšší Brod
5.7.	Slavnostní letní koncert pěveckého sboru Harmonie	Frymburk
6.7.	Koncert Vladimíra Mertý a přátel	Vyšší Brod
8.7.	Pašijové hry	Hořice na Šumavě
13.7.	Summer x-fest tour	Lipno nad Vltavou
14. - 16.7.	Markétská pouť	Horní Planá
15.7.	Tenisový turnaj - čtyřhra	Frymburk
15.7.	Milifest	Hořice na Šumavě
20.7.	Koncert Lubomíra Brabce	Vyšší Brod
20.7.	5. narozeniny Stezky korunami stromů	Lipno nad Vltavou
21.7.	Robert Křesťan a Druhá tráva + host PARNÍ WANNA	Hořice na Šumavě
23. - 24.7.	Divadlo Esence	Vyšší Brod
27.7.	Divadlo Esence	Vyšší Brod
29.7.	Citron + Aleš Brichta + hosté	Hořice na Šumavě
3.8.	Ondřej Ruml "Na hubu" koncert s "krabičkou plnou zvuků"	Vyšší Brod
4. - 5.8.	Novopecké slavnosti	Nová Pec
4.8.	Václav Neckář & Bacilí	Hořice na Šumavě
5.8.	Benátská noc	Horní Planá
5. - 6.8.	Frymburské sportovní slavnosti	Frymburk
5.8.	Běh Zlaté stezky	Stožec
10.8.	Jiří Stivín "Sám se svým stínem"	Vyšší Brod
12.8.	Rockfest na Letňáku	Horní Planá
12.8.	Ringova škola života a sexu "Stand Up comedy" F.R. Čecha	Hořice na Šumavě
13.8.	Mše u Stožecké kaple	Stožec
13.8.	Setkání s folklorem a plavení dříví	Nová Pec - Schwarzenberský plavební kanál
13.8.	Michal Nesvadba - "Michal je kvítko"	Hořice na Šumavě
19.8.	Bartolomějská pouť	Vyšší Brod
19.8.	Hořické staročeské trhy	Hořice na Šumavě
19.8.	Papouškovo sirotci & Chlapi v sobě	Hořice na Šumavě
19. - 27.8.	Lipno Sport Fest 2017	Lipno nad Vltavou
21. - 22.8.	Orientační běh	Lipno nad Vltavou
25. - 26.8.	Znovuodhalení pomníku Adalberta Stiftera	Pomník Adalberta Stiftera nad Plešným jeerem
26. - 27.8.	Čertovy proudy	Hráz lipenské přehrady
26. 8.	Army run	Olšina
1. - 3.9.	Gigathlon	Olšina
2. 9.	Pěnová párty	Horní Planá
2.9.	Tenisový turnaj 3 měst v rámci Euroregionu	Horní Planá
2.9.	Plavba kuriozních plavidel	Vyšší Brod
8. - 9.9.	South Bohemia Classic	Dolní Vltavice
9.9.	Lipno dětem aneb den s IZS	Lipno nad Vltavou
15.9. - 16.9.	September fest	Horní Planá
16.9.	Běhej lesy	Olšina
14. - 17.9.	Balonová Fiesta	Lipensko od Stožce po Rožmberk
16. 9.	Setkání s tradicí - ukončení 20. novodobé plavební sezony	U hraničního potoku Ježová / Iglbach
28. 9.	Lipenský kolotoč	Lipno nad Vltavou

MAXANT
***hotel

www.hotelmamaxant.cz

Hotel Maxant – útulný rodinný hotel s malým wellness centrem ve Frymburku

Máte rádi aktivní dovolenou na kole nebo pěší turistiku? Náš rodinný hotel se nachází v těsné blízkosti cyklostezek i turistických tras! Najdete zde nenáročné trasy kolem jezera, ale i náročnější stezky v malých kopcích. Po náročném dni můžete relaxovat v hotelovém wellness centru s bazénem, infrakabinou, párou a terasou – to vše pro hotelové hosty zdarma. Za poplatek můžete dále využít finskou saunu, solárium, whirlpool, masáže a zábaly, pedikúru nebo manikúru. V hotelové restauraci podáváme pokrmy české kuchyně, ale i čerstvé ryby a saláty. Odpolední kávu si můžete dopřát v nově zrekonstruované cukrárně nebo na přilehlé terase. Okolí Jižních Čech nabízí nespočetné množství výletů. Např. za pouhých 30 minut se autem dostanete na hrad a zámek v Českém Krumlově, který je pro svou jedinečnost veden na seznamu UNESCO. Těšíme se na Vaši návštěvu!

Hotel Maxant, Frymburk 80, 382 79, Tel.: +420 380 735 229, Fax: +420 380 727 161
E-Mail: info@hotelmamaxant.cz, GPS 48°39'42.23"N, 14°9'55.88"E

ROSENBERGER

LIPNO

LINE

Vyhlídkové plavby po lipenském jezeře

Lod' **Vltava** ČERVENEC A SRPEN

Úterý, Středa,
Čtvrtek, Neděle

Horní Planá → Černá v Poš. → okruh → Černá v Poš. → Horní Planá
10:00 10:30 okružní plavba 11:10 11:40
13:00 13:30 okružní plavba 14:10 14:40
15:00 15:30 okružní plavba 16:10 16:40

Pondělí:
„Lipno Tour“

Horní Planá → Černá v Poš. → Frymburk → Lipno
09:00 09:30 10:20 10:50
Lipno → Frymburk → Černá v Poš. → Horní Planá
15:30 16:00 16:50 17:20

Čtvrtek:
„Horní Planá - Lipno Express“

Horní Planá → Frymburk → Lipno
17:00 18:00 18:30

Neděle:
„Lipno-Horní Planá Express“

Lipno → Frymburk → Horní Planá
08:30 09:00 10:00

Lod' **Adalbert Stifter** ČERVENEC A SRPEN

Lipno → Frymburk → okruh → Frymburk → Lipno
denně 10:00 10:30 okružní plavba 11:20 11:50
12:30 13:00 okružní plavba 13:50 14:20
15:00 15:30 okružní plavba 16:20 16:50
Večerní plavba: každé úterý 18:30 okružní plavba 21:00

V SRPNU NAVÍC JEŠTĚ:

Pondělí, Středa, Čtvrtek 17:15 17:45 okružní plavba 18:35 19:05
Večerní plavba: úterý a pátek 18:30 okružní plavba 21:00

T: 602 403 364

www.lipno-line.com

*Hotel Růže v Rožmberku nad Vltavou
s historickou atmosférou, ubytování u Lipna*

14 dvoulůžkových pokojů s možností přistýlky,
restaurace s kapacitou 100 míst, letní terasa, starobylá pivnice.

Rožmberk nad Vltavou 78, tel.: +420 775661067